

Закон за покритите облигации
УКАЗ № 92

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ :

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за покритите облигации, приет от 47-ото Народно събрание на 16 март 2022 г.
 Издаден в София на 22 март 2022 г.

Президент на Републиката: **Румен Радев**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Надежда Йорданова**

**ЗАКОН
 за покритите облигации**

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда условията и реда за издаването, структурните характеристики и публичния надзор на покритите облигации, както и изискванията за публичното оповестяване на информация по отношение на покрити облигации, когато емитентът е банка, получила лиценз за банкова дейност по Закона за кредитните институции.

(2) Публичният надзор на покритите облигации се осъществява от Българската народна банка (БНБ) по реда на този закон и нормативните актове по прилагането му.

Чл. 2. Покритите облигации са дългови ценни книжа, емитирани в съответствие с този закон или в съответствие с националното законодателство на друга държава членка за транспониране на Директива (ЕС) 2019/2162 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на директиви 2009/65/ЕО и 2014/59/ЕС (ОВ, L 328/29 от 18 декември 2019 г.), които са обезпечени с активи, служещи за удовлетворяване на инвеститорите в покритите облигации в качеството им на привилегирани кредитори.

Глава втора

ПУЛ НА ПОКРИТИЕТО

Раздел I

Допустими активи

Чл. 3. (1) Покритите облигации са обезпечени с активи на банката емитент, които представляват:

1. допустими активи съгласно чл. 129, параграф 1, ал. 1, букви „а“, „б“ и „г“ – „ж“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 575/2013“;

2. допустими активи съгласно чл. 129, параграф 1, ал. 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Активите, посочени във всяка от буквите на чл. 129, параграф 1, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, образуват отделен вид активи от покритието.

(3) По отношение на активите, които могат да служат за обезпечение на покритите облигации, следва да са изпълнени изискванията на чл. 129, параграф 1а – 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(4) Покритите облигации могат да бъдат обезпечени и с вътрешно емитирани покрити облигации по чл. 11, ал. 1 в случаите и при условията, посочени в раздел III от тази глава.

(5) Материалните активи, служещи за обезпечение на активите от покритието, посочени в ал. 1, т. 1, следва да бъдат въведени в експлоатация и да притежават всички необходими разрешения и регистрации за надлежната им експлоатация, както и да отговарят на следните изисквания:

1. да са налице общоприети методи за извършване на оценка на тяхната стойност;

2. по отношение на недвижимите имоти, актовете, с които се прехвърля правото на собственост или с които се учредява, прехвърля, изменя или прекратява друго вещно право върху недвижими имоти, както и актовете, с които се признават такива права, да бъдат вписани в Имотния регистър, съответно, по отношение на корабите, в Общия единен регистър на корабите, плаващи под българско знаме, или в съответния чуждестранен публичен регистър, в който се вписва собствеността и правата по отношение на такива активи, ако за тях се прилага право, различно от българското право.

Чл. 4. (1) Пулт на покритието е съставен от първични активи по чл. 3, ал. 1, т. 1.

(2) В пула на покритието се включват първични активи от един и същ вид. След разрешение от БНБ по реда на глава шеста банката емитент може да включи и друг вид първични активи в пула на покритието, които притежават сходни структурни характеристики, жизнен цикъл и рисков профил с активите по предходното изречение. Размерът на първичните активи е най-малко 85 на сто от размера на главницата на покритите облигации в обращение.

(3) За изпълнението на изискванията за покритие, установени в глава трета, банката емитент може да включи в пула на покритието и спомагателни активи по чл. 3, ал. 1, т. 2, както и видове активи по чл. 3, ал. 1, т. 1, различни от включените по реда на ал. 2. За целите на чл. 27, ал. 1, размерът на спомагателните активи не може да превишава 15 на сто от размера на главницата на покритите облигации в обращение.

Чл. 5. (1) В пула на покритието се включват първични активи, обезпечени с материални активи, служещи за обезпечение, които се намират, съответно са вписани в регистър на територията на страната или на друга държава членка.

(2) В пула на покритието могат да се включват и първични активи, обезпечени с материални активи, служещи за обезпечение, които се намират, съответно са вписани в регистър в трета държава, с която Република България има действащи международни договори за защита на инвестициите и за избягване на двойното данъчно облагане и в която банката емитент или банка, която е част от същата група, е установена, при условие че са спазени изискванията на ал. 3 и 4. Експозицията към такива активи не може да превишава 20 на сто от размера на главницата на покритите облигации в обращение.

(3) Активи по ал. 2 могат да бъдат включени в пула на покритието само ако банката емитент разполага с независимо експертно становище, което потвърждава, че тези активи предлагат ниво на сигурност, сходно с това за материалните активи, служещи за обезпечение, които се намират в държава членка, както и правно становище, че редът за удовлетворяване от тези активи, включително по отношение на приложимите процедури и срокове, е равностоен на реда за удовлетворяване от активи, намиращи се в държава членка.

(4) Банките, емитиращи покрити облигации, в пула на покритието на които се включват активи по ал. 2, приемат правила и процедури, които предвиждат редовни проверки за съответствие на активите в конкретните трети държави с изискванията на този закон.

Чл. 6. (1) Първичните активи влизат в изчислението на покритието на облигациите със стойността на непогасените им главници, но с не повече от стойността, определена в чл. 129, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) По отношение на материалните активи, служещи за обезпечение, банката емитент използва оценка, която е актуална към датата на включването на обезпечението с тях първични активи в пула на покритието. Актуалната оценка на материалните активи, служещи за обезпечение, не може да е по-висока от тяхната пазарна стойност, съответно ипотечна заемна стойност, когато последната е използвана при отпускане на кредитите, които материалните активи обезпечават.

(3) Оценката по ал. 2 се извършва от независими оценители по чл. 5 от Закона за независимите оценители, които притежават необходимата правоспособност, квалификация и опит за извършване на оценки на съответния тип материални активи, служещи за обезпечение на първични активи, и които не са участвали в процеса по предоставяне на съответните кредити, които ще бъдат включени в пула на покритието. По отношение на активи, намиращи се, съответно вписани в регистър извън територията на Република България, оценката по ал. 2 се извършва от независим оценител, който не е участвал в процеса по предоставяне на съответните кредити и който притежава необходимата правоспособност, квалификация и опит за извършване на оценки на съответния тип активи на територията на съответната държава.

(4) При извършване на оценката по ал. 2 независимият оценител не взема предвид спекулативни елементи и документираща стойността на материалните активи, служещи за обезпечение, по прозрачен и ясен начин. Българската народна банка може да определи с наредба допълнителни изисквания относно методиката и начина на извършване на оценката, както и методологията относно изчисляване на съотношението между размера на кредита и стойността на обезпечението (LTV).

Чл. 7. Последващо наблюдение на стойността на активите, служещи за обезпечение, се извършва поне веднъж годишно по реда на чл. 129, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Българската народна банка може да изиска извършването на преглед и преоценка на материалните активи, служещи за обезпечение, както и, когато прецени, че това е необходимо за защита на интересите на кредиторите по покритите облигации.

Чл. 8. (1) Материалните активи, служещи за обезпечение на първичните активи, се застраховат за всички присъщи рискове и в съответствие с обичайната практика за подобен род активи, за целия срок, в който съответните активи са включени в пула на покритието.

(2) Банките емитенти на покрити облигации приемат вътрешни правила и процедури за постоянен преглед и наблюдение дали застрахователното покритие по ал. 1 продължава да бъде валидно, съответно е надлежно подновено.

(3) Застрахователните суми и предявените застрахователни претенции по сключените застрахователни договори относно активите, служещи за обезпечение на първичните активи, се вписват в подрегистъра за първични активи, воден в регистъра на покритието по чл. 21.

Чл. 9. Банките емитенти на покрити облигации водят надлежна отчетност и документация, доказваща, че кредитните им правила и политики са съобразени с изискванията, посочени в този раздел.

Раздел II

Включване на договори за деривати в пула на покритието

Чл. 10. (1) Договори за деривати могат да бъдат включени в пула на покритието, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. договорите за деривати са сключени при условията на рамков договор за сделки с деривати, който е различен от останалите рамкови договори на банката емитент и е отделен за всяка програма покрити облигации на същата банка или определени емисии от нея, съответно за всяка емисия покрити облигации, която не е част от програмата;

2. договорите за деривати не могат да бъдат прекратени при несъстоятелност или реструктуриране на банката, емитираща покрити облигации, и не са част от нетираща съвкупност, която включва договори за деривати, сключени извън рамковия договор по т. 1;

3. договорите за деривати са предназначени изключително за хеджиране на лихвени и валутни рискове, свързани с активите от покритието, и съдържат разпоредби, които гарантират, че при намаляване на хеджирания риск експозициите по договорите се коригират съответно на намалението, както и че хеджиращата позиция се прекратява или закрива по друг начин, когато хеджираният риск престане да съществува, и

4. договорите за деривати са изпълними в съответствие с техните условия.

(2) Насрещни страни по договори за деривати, включени в пула на покритието, могат да бъдат единствено:

1. Европейската централна банка, централните банки на държави членки и на държави – членки на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие;

2. Международната банка за възстановяване и развитие, Европейската инвестиционна банка, Европейската банка за възстановяване и развитие, Европейският инвестиционен фонд, Международната финансова корпорация, както и други международни банки за развитие, които отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 1 или 2 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

3. кредитни институции, които отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 1 или 2 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

4. кредитни институции, които отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 3 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ако банката, емитираща покрити облигации, е получила предварително разрешение от БНБ за това;

5. други насрещни страни, одобрени от БНБ в рамките на производството по глава шеста.

(3) В случай че кредитна институция по ал. 2, т. 3 или 4, която е насрещна страна по договори за деривати, престане да отговаря на приложимите изисквания за кредитно качество, банката емитент изисква от насрещната страна да предостави достатъчно обезпечение под формата на активи по чл. 3, ал. 1, т. 2 за изпълнение на нейните задължения по сключените договори за деривати или предприема други подходящи мерки, за да ограничи ефекта от увеличаване кредитен риск вследствие от загубата на кредитно качество. В случай че не бъдат предприети мерки по предходното изречение, банката емитент незабавно престава да използва засегнатите договори за деривати за изпълнение на изискванията за покритие и ликвидност по глава трета и да ги отчита при извършването на стрес тестове в съответствие с чл. 44.

(4) Рамковият договор и договорите за деривати, включително споразумения относно предоставено обезпечение и други допълнителни споразумения към тях, се доказват в писмена форма на хартиен или друг траен носител. При поискване банката емитент предоставя на БНБ документите по предходното изречение.

Раздел III

Вътрешногрупови структури за издаване на покрити облигации

Чл. 11. (1) Банките могат да издават покрити облигации в резултат на използване на вътрешногрупови структури от обединени покрити облигации, така че покрити облигации, издадени от банка от дадена група („вътрешно емитирани покрити облигации“), се включват в пула на покритието на покрити облигации, издадени от друга банка, принадлежаща към същата група („външно емитирани покрити облигации“), при условие че са спазени следните изисквания:

1. банката, която издава външно емитираните покрити облигации, е придобила вътрешно емитираните покрити облигации и ги е включила в своя баланс преди или едновременно с включването в пула на покритието на външно емитираните покрити облигации;

2. пулт на покритието на външно емитираните покрити облигации включва единствено вътрешно емитирани покрити облигации, издадени само от една банка в рамките на групата;

3. външно емитираните покрити облигации са издадени с намерението да бъдат продадени на инвеститори, които не са част от групата, към която принадлежи банката емитент;

4. външно емитираните покрити облигации и вътрешно емитираните покрити облигации отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 1 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 в момента на емитирането или, в случай на последваща промяна на степента на кредитно качество, на изискванията за степен на кредитно качество 2 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при условие че БНБ разреши въз основа на констатация, че промяната не е резултат от нарушаване на изискванията на този закон за издаването на разрешение за емитиране на покрити облигации;

5. вътрешно емитираните покрити облигации са обезпечени с активи, които отговарят на изискванията на тази глава.

(2) Българската народна банка уведомява Европейския финансов орган („ЕБФ“) за всяко взето решение по реда на ал. 1, т. 4.

(3) Банката емитент на външно емитирани покрити облигации следва да извърши проверка дали вътрешно емитираните покрити облигации, включително при трансгранични вътрешногрупови структури за издаване на покрити облигации, отговарят на изискванията за допустимост и покритие на този закон, преди да ги включи в пула на покритието.

(4) Проверката по ал. 3 се документира писмено и е част от документите, които следва да бъдат предоставени в производството по глава шеста.

Чл. 12. (1) В случай на трансгранични вътрешногрупови структури за издаване на покрити облигации, при които емитентът на външно емитирани покрити облигации е банка, получила лиценз за банкова дейност по Закона за кредитните институции, вътрешно емитираните покрити облигации отговарят на изискванията за допустимост и покритие на този закон.

(2) В случай на трансгранични вътрешногрупови структури за издаване на покрити облигации, при които емитентът на вътрешно емитирани покрити облигации е банка, получила лиценз за банкова дейност по Закона за кредитните институции, в допълнение към изискванията на този закон, вътрешно емитираните покрити облигации отговарят на изискванията за допустимост, минимално покритие и състав на пула на покритието съгласно законодателството на държавата членка, по силата на което се издават външно емитираните покрити облигации.

Раздел IV

Съвместно финансиране

Чл. 13. (1) Банките емитенти могат да издават покрити облигации, обезпечени с допустими активи по чл. 3, ал. 1, иницирани от друга банка и придобити от банката емитент. Банката емитент е длъжна да осигури, че по отношение на придобитите активи са изпълнени изискванията на тази глава и на чл. 49.

(2) Активите, прехвърлени от банка инициатор на банката емитент, се вписват в регистъра на покритието, като се отчитат отделно в съответния подрегистър, в който са вписани.

Чл. 14. Прехвърлянето на активи от банката инициатор на банката емитент може да бъде извършено и по силата на прехвърлителен договор по Закона за договорите за финансово обезпечение. В този случай банката инициатор като обезпечител прехвърля активи на банката емитент като обезпечено лице за обезпечаване на задължението на банката инициатор за връщане на получените от нея суми, съответстващи на определената за нея част от постъпленията от покритите облигации. Срокът на действие на прехвърлителния договор, съответен срокът за връщане на сумата, не може да бъде по-кратък от срока до падеж на покритите облигации, при отчитане на възможност за отсрочване на падежа по чл. 34, като задължението за връщане на сумата не подлежи на предсрочно погасяване на основания, различни от основанията за предсрочно погасяване на задължението по покритите облигации, предвидени в техните условия.

Чл. 15. При използване на структурата за съвместно финансиране в съответствие с този раздел банката емитент носи отговорност за изпълнение на задълженията по покритите облигации в отношенията с кредиторите по покритите облигации.

Раздел V

Учредяване на обезпечение върху активите от покритието

Чл. 16. (1) Задълженията по покритите облигации, посочени в чл. 26, ал. 2, се обезпечават с първи по ред особен залог върху съвкупността от вписаните в регистъра на покритието активи от покритието.

(2) Залогът подлежи на вписване в Централния регистър на особените залози освен в случаите по ал. 5. За заложен кредитор се посочва агентът по обезпечението, определен в условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации.

(3) Не подлежи на вписване в Централния регистър на особените залози залог върху отделните активи от покритието. Залогът се счита за учреден върху и противопоставим по отношение на всеки актив от покритието с вписването на залога в Централния регистър на особените залози, съответно с последващото включване на актив в регистъра на покритието, по реда на чл. 23. Член 15 и чл. 20, ал. 2 от Закона за особените залози не се прилага.

(4) За вписването на залога по ал. 2 се изисква декларация с нотариална заверка на подписите на лицата, които управляват и представляват банката емитент, или на упълномощените от тях лица по чл. 10, ал. 1 от Закона за кредитните институции, в която се заявява, че активите от покритието не са предмет на друг залог, заповор или друга тежест, както и че са надлежно вписани в регистъра на покритието при спазване на изискванията на този закон.

(5) Залогът върху безналични вътрешно емитирани покрити облигации по чл. 11, ал. 1, които са включени в пула на покритието на външно емитирани покрити облигации по реда на раздел III, се вписва в Централния регистър на ценни книжа, воден от „Централен депозитар“ – АД, както и когато е приложимо – в съответния централен депозитар на ценни книжа, при който са регистрирани вътрешно емитираните покрити облигации. Алинеи 2 – 4 се прилагат съответно.

(6) Когато учредяването на обезпечение върху някои активи от покритието се урежда от право, различно от българското, банката емитент учредява равностойно на особения залог първо по ред обезпечение върху тези активи по реда на съответното приложимо право. Банката емитент може да учреди обезпечение по предходното изречение върху някои активи от покритието и когато прецени, че това е необходимо, за да бъде гарантирано правото на кредиторите по покритите облигации на привилегировано удовлетворяване от тези активи.

Чл. 17. Вписаният по реда на този раздел залог върху активите от покритието не подлежи на регистрация или вписване в друг регистър. Член 171 от Закона за задълженията и договорите не се прилага.

Чл. 18. Вписаният по реда на този раздел залог върху активите от покритието има действие спрямо длъжниците по активите от покритието и без да им бъде съобщено за учредяването на залога.

Чл. 19. (1) Активите, вписани в регистъра на покритието, могат да служат за обезпечение единствено на задълженията на банката емитент по покритите облигации, до пълното погасяване на всички задължения по покритите облигации, посочени в чл. 26, ал. 2. Учредяването на друго обезпечение, налагането на заповор, учредяването или налагането на друга тежест върху тези активи не могат да се противопоставят на агента по обезпечението и на кредиторите по покритите облигации във връзка с вземанията им по покритите облигации.

(2) Активите, вписани в регистъра на покритието, не могат да бъдат предмет на обезпечителни мерки и изпълнение или да удовлетворяват по друг начин претенции на трети лица, различни от кредиторите по покритите облигации.

Чл. 20. (1) Залогът върху активите от покритието запазва действието си до пълното погасяване на задълженията по покритите облигации, без да е необходимо подновяване на вписването.

(2) Заличаването на вписването на залога става след пълното погасяване на задълженията по покритите облигации с писмено съгласие с нотариална заверка на подписа на агента по обезпечението, съответно на извънредния управител, в случаите по чл. 53, ал. 9.

Раздел VI

Регистър на покритието

Чл. 21. (1) Банката емитент на покрити облигации е длъжна да съхранява необходимата документация за всички активи от покритието, както и да води регистър на покритието на издадените от нея покрити облигации.

(2) Отделен регистър на покритието по ал. 1 се води за всяка програма покрити облигации на банката емитент, съответно за всяка емисия покрити облигации, която не е част от програма. Отделен регистър на покритието може да се води и за една или повече емисии, издадени в рамките на същата програма, когато първичните активи по всяка от тях са от един и същ вид.

Чл. 22. (1) Регистърът на покритието съдържа необходимите идентификационни данни на всички активи от покритието на покритите облигации, за които се води този регистър, включително събираните и съхраняваните от банката емитент идентификационни данни за задължените лица по вземанията, представляващи активи от покритието. Регистърът съдържа подрегистри за следните активи:

1. първични активи, включително вземанията по сключени застраховки относно материалните активи, служещи за обезпечение на първичните активи;

2. спомагателни активи;

3. договори за деривати и получените във връзка с тях обезпечения, включени в пула на покритието в съответствие с чл. 10;

4. активи, включени в ликвидния буфер в съответствие с чл. 28;

5. парични постъпления от плащания по или във връзка с активи по т. 1 – 4, извършени след поставяне на покритите облигации под отделно управление в съответствие с глава осма.

(2) При воденето на повече от един регистър на покритието всеки регистър се води по начин, който гарантира, че не е налице смесване на информацията за отделните програми, съответно определени емисии по тях, както и за емисиите, които не са част от

програма.

(3) Банката емитент приема вътрешни правила за съдържанието, извършването на вписванията и отписванията и воденето на регистъра на покритието.

Чл. 23. (1) Банката емитент вписва първоначалния пул на покритието в съответния регистър на покритието по чл. 21, ал. 2 в деня на издаване на покритите облигации. В същия ден банката емитент предоставя на БНБ и на наблюдателя на покритието, когато такъв е назначен, необходимите данни относно пула на покритието и доказателства за извършването на вписването.

(2) Банката емитент вписва незабавно всички нови активи, които се включват в пула на покритието, в съответния регистър на покритието.

(3) От момента на вписването на актив в регистъра на покритието се счита, че е налице правно валидно и подлежащо на изпълнение включване на този актив в пула на покритието, което е противоположимо на емитента и на всички трети лица. От момента на вписване в регистъра на покритието на всеки последващо включен актив, той се включва в учредения по реда на чл. 16 залог за обезпечаване на вземането по задълженията по покритите облигации, без да е необходимо допълнително вписване.

(4) Отписването на актив от регистъра на покритието, включително замаяната му с друг актив, който се включва в пула на покритието, се извършва по ред, който е предварително одобрен от наблюдателя на покритието, съответно от БНБ, когато не е назначен наблюдател на покритието. Отписване, извършено в противоречие с предходното изречение, е недействително.

Чл. 24. (1) Достъп до регистъра на покритието имат следните лица:

1. Българската народна банка – за целите на осъществяване на правомощията ѝ като компетентен орган за публичен надзор на покритите облигации и в рамките на обхвата на извършваните проверки;

2. наблюдателят на покритието, когато такъв е назначен – до регистъра на покритието на покритите облигации, във връзка с които е назначен по реда на глава четвърта;

3. извънредният управител – до регистъра на покритието на покритите облигации, които е назначен да управлява по чл. 51;

4. длъжниците по активите от покритието и третите лица, учредили обезпечение в тяхна полза – само по отношение на информацията дали вземането срещу тях, съответно вземането, което обезпечават, е включено в пула на покритието; при искане от страна на длъжниците по активите от покритието или третите лица, учредили обезпечение в тяхна полза, банката емитент е длъжна да им издаде удостоверение за обстоятелствата по предходното изречение;

5. лицата от персонала на банката емитент и когато и доколкото е необходимо, на банката инициатор, които са оперативни отговорни за поддържането на регистъра на покритието и управлението на покритите облигации;

6. синдикът на банката емитент, само в степента и за целите на провеждане на производството по несъстоятелност, открито върху имуществото на банката емитент;

7. лица, които претендират противопоставими права върху активи от покритието или материални активи, които ги обезпечават, ако предоставят достатъчно доказателства на банката емитент за вероятната основателност на претенцията си, като им се предоставя достъп само по отношение на активите от покритието, за които претендират противопоставими права;

8. одиторите на банката емитент, само в степента и за целите на извършвания от тях одит на финансовите отчети на банката емитент;

9. агентът по обезпечението, във връзка с учредяването и последващото управление на залога върху активите от покритието.

(2) Банката емитент приема вътрешни правила за достъп до регистъра на покритието.

(3) Банката емитент, съответно извънредният управител, са задължени да предоставят информацията на лицата по ал. 1, т. 4, 6 или 7 в срок до три работни дни от подаването на искане от надлежно легитимирано лице. Банката емитент не събира такси за предоставянето на информация по този член. Отказът за предоставяне на информацията се мотивира писмено и може да се оспори в 7-дневен срок пред районния съд по седалището на банката емитент. Решението на съда е окончателно.

Чл. 25. Банката емитент приема правила и процедури за обезпечаване на информационната сигурност на регистъра на покритието от нерегламентиран достъп, неоторизирана промяна на данните, загуба на данни и други рискове.

Глава трета

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПОКРИТИЕ, СВРЪХОБЕЗПЕЧЕНОСТ И ЛИКВИДНОСТ

Чл. 26. (1) Покритите облигации по всяко време трябва да отговарят на изискванията за покритие и свръхобезпеченост по тази глава.

(2) Всички настоящи и бъдещи задължения по покритите облигации трябва да бъдат покрити с парични вземания по допустими активи от покритието. Те включват задължения за:

1. плащане на главница по покритите облигации;

2. плащане на лихви и други парични задължения по покритите облигации;

3. изплащане по договори за деривати, включени в пула на покритието в съответствие с чл. 10;

4. покриване на разходите по обслужване и управление на покритите облигации и на активите от покритието в случай на поставяне на покритите облигации под отделно управление в съответствие с глава осма.

(3) При изчисляване на изискването за покритие емитентите могат да представят разходите по ал. 2, т. 4 като обща сума, посочена в условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации. Условията на покритите облигации следва да съдържат подробна информация относно използваните методи и допускания при определяне на сумата по предходното изречение. В случай че тези разходи надхвърлят сумата, посочена в условията на покритите облигации, емитентът е длъжен да изпълнява изискването за покритие въз основа на по-високия размер на разходите.

(4) Изискването за покритие по ал. 2 се изпълнява със следните активи от покритието:

1. първични активи;

2. спомагателни активи;

3. активи, включени в ликвидния буфер в съответствие с чл. 28;

4. парични вземания по договори за деривати, включени в пула на покритието в съответствие с чл. 10.

(5) Активите от покритието по ал. 4 не могат да включват активи, за които се счита, че е настъпило неизпълнение по смисъла на чл. 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(6) Българската народна банка издава наредба, с която определя изисквания към методиката за изчисляване на размера на задълженията по ал. 2 и на активите от покритието по ал. 4, както и реда и условията за оценяване на задълженията по ал. 2, т. 3 и активите от покритието по ал. 4, т. 4.

Чл. 27. (1) При изпълнение на изискването за покритие по чл. 26, ал. 2 банката емитент осигурява, че по всяко време общият размер на главниците на всички вписани в регистъра на покритието активи от покритието е най-малко равен на общия размер на главницата на покритите облигации в обращение („принцип на номиналната стойност“).

(2) Банката емитент поддържа по всяко време и минимално ниво на свръхобезпеченост от 5 на сто, определено въз основа на принципа на номиналната стойност.

(3) В производството по глава шеста или в рамките на последващия надзор по глава девета БНБ може да определи по-високо минимално ниво на свръхобезпеченост, когато прецени, че нивото по ал. 2 не е достатъчно, за да покрие свързаните с покритите облигации или активите от покритието рискове. Българската народна банка отменя или изменя решението, с което е определено различно ниво на свръхобезпеченост, когато прецени, че причините за вземане на това решение впоследствие са отпаднали или са съществено изменени. Решенията на БНБ по тази алинея се мотивират и се съобщават писмено на емитента и на наблюдателя на покритието, когато такъв е назначен.

(4) Условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации, може да предвиджат по-високо минимално ниво на свръхобезпеченост от нивата, определени съгласно ал. 2 и 3.

(5) Задължителното свръхобезпечение съгласно ал. 2 и 3 и доброволното свръхобезпечение съгласно ал. 4 представляват част от покритието на покритите облигации и могат да бъдат изпълнени с всеки от активите от покритието по чл. 26, ал. 4. Ограничението по чл. 4, ал. 2, изречение второ не се прилага за изпълнението на изискването за свръхобезпеченост.

(6) Условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации, съдържат подробна информация относно приложимите нива на задължително свръхобезпечение съгласно ал. 2 и 3 и на доброволно свръхобезпечение съгласно ал. 4. Емитентът информира кредиторите по покритите облигации чрез публикуване на съобщение на интернет страницата си, а в случаите по ал. 4 – и БНБ, незабавно за всяка промяна в приложимите изисквания за свръхобезпечение, настъпила след издаване на покритите облигации.

Чл. 28. (1) Пултът на покритието във всеки един момент включва ликвиден буфер, състоящ се от ликвидни активи, с които може да бъде покрит най-високият нетен изходящ ликвиден поток по покритите облигации за следващите 180 дни. Когато в рамките на същата

програма са издадени повече от една емисии покрити облигации, както и когато за повече от една емисия по същата програма се води отделен регистър на покритието по чл. 21, ал. 2, изискването за ликвиден буфер се прилага въз основа на сбора от съответния най-висок нетен изходящ ликвиден поток за следващите 180 дни по всяка от тези емисии.

(2) Размерът на нетния изходящ ликвиден поток по покритите облигации за даден ден се определя, като от сумата на всички изходящи потоци от плащания с падеж в този ден по покритите облигации в обращение, включително плащания на лихви и главница, и по договорите за деривати по чл. 10 се извадят входящи потоци от плащания по вземания от активите от покритието с падеж в същия ден. Най-високият нетен изходящ ликвиден поток за 180 дни представлява най-високата стойност, получена при сбора на нетните изходящи ликвидни потоци, определени за всеки пореден ден от периода.

(3) Ликвидният буфер се състои от следните видове ликвидни активи, които се вписват в отделен подрегистър в регистъра на покритието:

1. активи от ниво 1, ниво 2А или ниво 2Б съгласно Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ, L 11/1 от 17 януари 2015 г.), които са оценени в съответствие с този Делегиран регламент и които не са емитирани от банката емитент на покритите облигации, от нейното предприятие майка, различно от субект от публичния сектор, което не е кредитна институция, от нейно дъщерно предприятие или друго дъщерно предприятие на нейното предприятие майка или от дружество със специална цел – секюризация, с което банката емитент има тесни връзки;

2. експозиции към кредитни институции с остатъчен падеж до три месеца, които отговарят на степен на кредитно качество 1 или 2, или краткосрочни депозити с първоначален падеж, който не надхвърля 100 дни, в кредитни институции, които отговарят на степен на кредитно качество 1, 2 или 3, в съответствие с чл. 129, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(4) Когато условията, съдържащи правата и задълженията по емисия покрити облигации, предвиждат възможност за отсрочване на падежа в съответствие с чл. 34, изискването за ликвиден буфер по отношение на плащането на главница по емисията може да бъде приложено въз основа на падежа на задължението за погасяване на главница, който би се получил при отсрочването му за най-дългия период, предвиден в условията на емисията.

Глава четвърта

НАБЛЮДАТЕЛ НА ПОКРИТИЕТО

Чл. 29. Банката емитент може да назначи наблюдател на покритието на всяка програма за покрити облигации, съответно на всяка емисия, която не е част от програма. В този случай се прилагат разпоредбите на тази глава.

Чл. 30. (1) Наблюдателят на покритието извършва текущо наблюдение на пула на покритието с цел да се осигури:

1. съществуването на активите от покритието, включително вземанията по договори за деривати по чл. 10, съответствието на активите от покритието с изискванията за допустимост, установени в глава втора, както и включването им в регистъра на покритието;

2. спазването от банката емитент на приложимите правила за оценка на активите, обезпечавачи активите от покритието, без да извършва проверка дали определената стойност отговаря на действителната стойност на съответния актив;

3. спазването на изискванията за водене на регистър на покритието по реда на глава втора, раздел VI;

4. изпълнението на изискванията за покритие, включително за минимално ниво на свръхобезпеченост, приложими към покритите облигации съгласно чл. 26 и 27;

5. спазването на изискванията за ликвидност на пула на покритието съгласно чл. 28;

6. спазване на изискванията за отсрочване на падежа на емисия покрити облигации в съответствие с глава пета;

7. наличието на въведените правила и процедури и резултатите от извършени стрес тестове на пула на покритието, както и контрол върху мерките, предприети от банката емитент в резултат на извършени стрес тестове;

8. съответствието на правилата и процедурите за управление на риска и за отчетност на емитента на покритите облигации с приложимите изисквания на глава седма;

9. спазването на другите изисквания към покритите облигации, активите от покритието и дейността на банката емитент по тяхното управление, установени в този закон, Регламент (ЕС) № 575/2013, нормативните актове по прилагането им и в разрешението на БНБ по глава шеста;

10. спазването на условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации, по отношение на които е предвидено наблюдателят на покритието да извършва проверки.

(2) Наблюдателят на покритието има право на свободен, неограничен и навременен достъп до регистъра на покритието, помещенията, счетоводната и друга документация на банката емитент във връзка с пула на покритието. При поискване от наблюдателя на покритието банката емитент е длъжна да му предостави всяка информация, която е необходима за изпълнение на задълженията му по този закон.

(3) До нейното публично оповестяване по приложимия ред или в рамките на доклада по чл. 31, ал. 3 наблюдателят на покритието е длъжен да третира информацията, която му е станала известна при или по повод изпълнение на неговите задължения, в съответствие с приложимите изисквания за запазване на информация, представляваща банкова, търговска или друга защитена от закона или по силата на договор тайна, включително след прекратяване на дейността му като наблюдател на покритието на емисията покрити облигации. Наблюдателят на покритието изпълнява своите задължения в съответствие с приложимите изисквания за защита на личните данни.

Чл. 31. (1) Наблюдателят на покритието уведомява незабавно БНБ писмено за всички станали му известни обстоятелства, които са довели или могат да доведат до:

1. грубо или системно нарушение на нормативните актове, приложими към покритите облигации и дейността на емитента по тяхното управление;

2. съществено нарушение на допълнителни изисквания, дадени от БНБ по чл. 38, ал. 2;

3. неизпълнение на банката емитент на нейно изискуемо задължение за плащане на лихви или главница по покритите облигации или за плащане по договор за деривати, сключен в съответствие с чл. 10, или на друго задължение, предвидено в условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации, което не е отстранено в приложимия или в определен от наблюдателя за това срок или чието изпълнение е станало невъзможно;

4. наличие на обстоятелства, които пораждат основателни опасения за непрекъснатостта и надеждността на обслужването на покритите облигации от страна на банката емитент.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя едновременно и на агента по обезпечението, когато е различен от наблюдателя на покритието, както и на управителните и надзорни органи на банката емитент на покритите облигации, освен ако има основателни причини да се предположи, че предоставянето на информацията на банката емитент може да застраши интересите на кредиторите по покритите облигации и упражняването на публичния надзор на покритите облигации от БНБ.

(3) Наблюдателят изготвя поне веднъж годишно писмен доклад за извършените дейности по наблюдение на покритието, в който се представят констатациите за съответствието на пула на покритието с изискванията на този закон и с условията, съдържащи правилата и задълженията по покритите облигации, изпълнението на задълженията на емитента, откритите недостатъци и предприетите мерки за тяхното отстраняване от страна на емитента. Докладът се представя на банката емитент, на БНБ и на агента по обезпечението, когато е различен от наблюдателя на покритието, в срок до 30 дни след края на годината, за която се отнася.

Чл. 32. (1) Наблюдател на покритието може да бъде банка, лицензирана в Република България или в друга държава членка, включително когато е назначена за агент по обезпечението, или одиторско дружество съгласно Закона за независимия финансов одит. Одиторско дружество не може да бъде наблюдател на покритието на покрити облигации, емитирани от банка, на която е било одитор преди изтичането на две години от приключване на одитния ангажимент по чл. 76 от Закона за кредитните институции.

(2) Наблюдател на покритието, член на негов управителен или надзорен орган или друго лице в неговата структура, на което са възложени дейности по наблюдение на покритието, не може да бъде лице, което:

1. има финансови интереси в банката емитент на покрити облигации, различни от тези на вложител;

2. се намира с банката емитент или със свързани с нея лица в отношения, които пораждат основателно съмнение за неговата непристрастност;

3. преди по-малко от три години е било администратор на банката емитент по смисъла на § 1, ал. 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции, служител на банката емитент, пряко ангажиран в процеса по вземане на решения за кредитиране, или член на одитните екипи на одиторските дружества по чл. 76 от Закона за кредитните институции по отношение на банката емитент;

4. е санкционирано с влязло в сила наказателно постановление за неспазване на изискванията на този закон, Закона за кредитните институции, Регламент (ЕС) № 575/2013, Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни

посредници, Закона за публичното предлагане на ценни книжа и нормативните актове по прилагането им през последните три години преди предлагането на лицето за наблюдател на покритието.

(3) Липсата на обстоятелства по ал. 1, изречение второ, и ал. 2 се удостоверява с декларация, подписана от лицата, които представляват наблюдателя на покритието. Липсата на обстоятелства по ал. 2 се удостоверява с декларация, подписана и от всяко физическо лице, на което са възложени дейности по наблюдение на покритието.

(4) Наблюдателят на покритието се избира и освобождава от компетентния орган на банката емитент, на който е възложено да приема решения относно емитирането на покрити облигации. Наблюдателят на покритието може да бъде освободен по всяко време на основания, предвидени в договора, с който е назначен. При поставяне на покритите облигации под отделно управление по реда на глава осма замяната, включително изборът на нов наблюдател на покритието и освобождаването на наблюдателя, се извършва от БНБ като орган за публичен надзор на покритите облигации.

(5) Наблюдателят на покритието се застрахова за времето, през което изпълнява своите функции, за вредите, които могат да настъпят вследствие на неизпълнение на неговите задължения. Минималният размер на застрахователната сума се определя в наредба на БНБ.

(6) Наблюдателят на покритието представя пред БНБ заверено копие от застрахователната полица.

(7) Българската народна банка може да освободи наблюдателя на покритието от изискванията на ал. 5 и 6 при условия, определени в наредбата по ал. 5.

Чл. 33. (1) Банката емитент съгласува с БНБ избора на наблюдател на покритието, в рамките на производството по глава шеста, както и преди да назначи нов наблюдател на покритието. Документите, които следва да се представят във връзка с извършването на избор на наблюдател на покритието, се определят в наредбата по чл. 32, ал. 5.

(2) При назначаване на нов наблюдател на покритието, ако в срок до 30 дни от датата на искането за съгласуване по ал. 1 БНБ не е направила възражение, се приема, че предложението за избор на нов наблюдател на покритието е съгласувано.

(3) Когато е или предстои да бъде упражнено договорно или законово право на прекратяване на договора между банката емитент и наблюдателя на покритието, банката емитент уведомява за това БНБ и агента по обезпечението, когато е различен от наблюдателя на покритието, най-малко 30 дни преди датата на прекратяване, съответно веднага след узнаване, ако срокът до датата на прекратяване е по-кратък.

(4) Ако банката емитент не е предоставила на БНБ документи за съгласуване на избора на нов наблюдател на покритието към датата на прекратяване на договора с преходния наблюдател, БНБ назначава нов наблюдател на покритието в срок до 30 дни от тази дата и му определя възнаграждение, което е за сметка на емитента.

Глава пета

СТРУКТУРИ С ОТСРОЧВАНЕ НА СРОКА ДО ПАДЕЖА НА ЕМИСИЯ ПОКРИТИ ОБЛИГАЦИИ

Чл. 34. (1) Условията, съдържащи правилата и задълженията по емисия покрити облигации, могат да предвиждат възможност за отсрочване на падежа на задължението за окончателно погасяване на емисията, когато са спазени най-малко следните изисквания:

1. падежът на покритите облигации може да се отсрочи или разсрочи за конкретен срок, който не може да е по-дълъг от падежа на първичния актив с най-дълъг срок до падежа, включен в пула на покритието;

2. промяната на падежа се прилага пропорционално, по отношение на всички покрити облигации от същата емисия;

3. промяната на падежа настъпва автоматично при настъпването на някое от следните обстоятелства:

а) банката емитент не е в състояние да изпълни задължението за погасяване на главницата по покритите облигации на падежа;

б) банката емитент не е в състояние да изпълни изискването за ликвидност по чл. 28 по което и да било време през последните 30 дни преди падежа на задължението за погасяване на главницата по покритите облигации.

(2) Използването на структура с отсрочване на срока до падежа не променя нивото на защита на кредиторите по покритите облигации, предвидено в глава осма.

(3) Извънредният управител може да промени падежа на емисия покрити облигации и преди настъпването на събитие по ал. 1, т. 3, когато прецени, че това е необходимо, за да бъдат защитени интересите на инвеститорите в покрити облигации, включително когато са налице основания да се счита, че промяната на падежа на емисията е подходяща, за да се постигне по-добро удовлетворение на кредиторите по покритите облигации. Решение по преходното изречение се взема след предварително писмено разрешение от БНБ.

(4) До окончателното погасяване на задължението по емисията продължават да се начисляват лихви по неизплатената част от главницата в съответствие с условията на емисията.

(5) Когато емисията по ал. 1 е част от програмата, промяната на падежа на емисията не засяга нейната последователност в първоначалната падежна структура на програмата покрити облигации и не може да доведе до по-неблагоприятно ниво на удовлетворяване на кредиторите по покритите облигации от тази емисия от това, което биха постигнали в съответствие с първоначалната падежна структура на програмата, включително при извършването на прекратителна процедура или оздравителни мерки.

(6) Условията на емисията покрити облигации съдържат подробна информация за:

1. обстоятелствата, които водят до отсрочване или разсрочване на падежа на емисията;

2. окончателния срок, за който може да се отсрочи или разсрочи падежът на емисията;

3. правомощията на извънредния управител и на БНБ във връзка с промяната на падежа на емисията;

4. последиците в случай на промяна на падежа на емисията.

(7) Банката емитент, съответно извънредният управител, незабавно информират кредиторите по покритите облигации, а в случаите по ал. 1, т. 3 – и БНБ, за всяка промяна на падежа на емисията в съответствие с този член.

(8) Член 207, т. 1 от Търговския закон не се прилага по отношение на промяна на падежа на емисия покрити облигации в съответствие с този член.

Глава шеста

РАЗРЕШЕНИЕ ЗА ЕМИСИЯ ИЛИ ПРОГРАМА ПОКРИТИ ОБЛИГАЦИИ

Чл. 35. Не се допуска издаването на покрити облигации, преди да бъде получено разрешение от БНБ за издаване на програма покрити облигации, съответно на индивидуална емисия покрити облигации.

Чл. 36. За издаване на разрешение по чл. 35 банката емитент подава в БНБ заявление за издаване на разрешение за покрити облигации, към което прилага следните документи и информация:

1. подробна бизнес програма относно дейността по издаване на покрити облигации за поне тригодишен период след издаването на покритите облигации, а ако планираният срок до падежа на облигациите е по-кратък, за целия срок до падежа на покритите облигации;

2. сведения за наличието на софтуерна и материална обезпеченост на банката емитент, необходими за издаване и управление на покритите облигации в съответствие с изискванията на този закон и нормативните актове по прилагането му;

3. вътрешните правила, политики и процедури на банката емитент в съответствие с изискванията на този закон и нормативните актове по прилагането му;

4. подробна информация относно активите, които ще бъдат включени в пула на покритието, и тяхното съответствие с изискванията за допустимост на този закон и нормативните актове по прилагането му;

5. относимите кредитни правила и политики на банката емитент във връзка с одобряване, изменение, подновяване и рефинансиране на активите, които ще бъдат включени в пула на покритието;

6. информация относно разпределението на отговорностите в рамките на банката емитент във връзка с издаването и управлението на покритите облигации;

7. информация за наблюдателя на покритието, когато такъв ще бъде назначен, включително данни и информация, доказващи, че отговаря на изискванията на този закон, и проект на договор с избрания наблюдател на покритието;

8. в случай на външно емитирани покрити облигации по чл. 11, ал. 1 информация относно извършената проверка дали вътрешно емитираните покрити облигации по чл. 11, ал. 1, включително такива, които са резултат от трансгранични вътрешногрупови структури за издаване на покрити облигации по чл. 12, в съответствие с изискванията на този закон и нормативните актове по прилагането му;

9. в случай на съвместно финансиране по реда на глава втора, раздел IV, проект на договор, по силата на който ще бъдат прехвърлени допустими активи, възникнали от дейността на банката инициатор, на банката емитент, както и документи и информация за банката инициатор, които са необходими за вземане на решението по чл. 35.

Чл. 37. (1) Българската народна банка разглежда заявлението и предоставените към него документи в срок до 60 дни.

(2) Когато при разглеждане на заявлението по ал. 1 БНБ установи, че то е непълно или е необходимо да бъдат отстранени други несъответствия, БНБ изисква от банката емитент да представи в срок, не по-където от 30 дни, необходимите документи и информация.

(3) Българската народна банка се произнася окончателно по заявлението за разрешение в срок до 30 дни след получаване на документите и информацията по ал. 2, съответно след изтичане на срока по ал. 2, в случай че банката емитент не е представила изискваните документи и информация.

Чл. 38. (1) Българската народна банка издава разрешение по чл. 35 за програма покрити облигации, съответно за издаването на емисия покрити облигации, в одобрен от БНБ максимален размер, когато прецени, че:

1. са налице всички необходими документи и информация и са спазени изискванията на този закон;

2. не е налице значителен риск издаването на покритите облигации да засегне неблагоприятно финансовото състояние и дейността на банката емитент, и

3. интересите на инвеститорите са защитени.

(2) С разрешението по чл. 35 БНБ може с оглед на защита на инвеститорите да определи допълнителни изисквания към програмата покрити облигации, съответно за издаването на емисия покрити облигации, включително:

1. да издаде разрешението под условие, че няма да бъдат смесвани различни видове допустими активи или съотношението между различните видове допустими активи ще бъде в различна пропорция за заявената от емитента;

2. да издаде разрешението под условие, че няма да бъдат включвани активи по чл. 5, ал. 2 или ще могат да бъдат включвани в по-нисък от допустимия размер по чл. 5, ал. 2 – общо или за конкретна трета държава.

Чл. 39. Българската народна банка отказва да издаде разрешение за програмата покрити облигации, съответно за издаването на емисия покрити облигации, с мотивирано решение, когато:

1. не са предоставени всички необходими документи и информация или документите съдържат явни нередности;

2. емитентът системно не изпълнява изискванията на този закон във връзка с други програми покрити облигации или емисии покрити облигации, издадени от него;

3. програмата покрити облигации, съответно издаването на емисия покрити облигации, ще доведе до значителен риск за дейността на банката емитент или нейното финансово състояние;

4. издаването на покрити облигации ще доведе до нарушаване на изискванията на този закон или на нормативните актове по прилагането му;

5. съществува риск издаването на покрити облигации да застраши стабилността на финансовата система на Република България;

6. емитентът не разполага с необходимите ресурси и капацитет, включително софтуерна и материална обезпеченост, или с необходимия квалифициран персонал, за да осигури безпроблемно издаване и администриране на програма покрити облигации или емисия покрити облигации;

7. избраният наблюдател на покритието не отговаря на изискванията на този закон;

8. предвиджаната структура на пула на покритието не отговаря на изискванията на този закон;

9. въведените правила и процедури в банката емитент във връзка с издаването и администрирането на покритите облигации не осигуряват в нужната степен защита на правата на инвеститорите.

Чл. 40. (1) При публично предлагане на покрити облигации, както и при допускане на покрити облигации до търговия на регулиран пазар, за което се изисква публикуване на проспект, подлежащ на одобрение от Комисията за финансов надзор, се прилагат разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, нормативните актове по неговото прилагане, Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО (ОВ, L 168/12 от 30 юни 2017 г.) (Регламент (ЕС) 2017/1129) и другите приложими актове на правото на Европейския съюз.

(2) Банката емитент е длъжна да подаде заявление и необходимите документи и информация за получаване на разрешение по реда на тази глава, ако вече не е получила такава, в срок не по-където от 60 дни преди подаването на заявление за одобрение на проспект от Комисията за финансов надзор.

(3) В случаите по ал. 2 емитентът е длъжен да предостави изготвения проспект на БНБ едновременно с подаване на заявлението за одобрение на проспекта от страна на Комисията за финансов надзор.

(4) Българската народна банка и Комисията за финансов надзор си сътрудничат и обменят информация при разглеждането на заявленията за издаване на разрешение за програмата или емисията покрити облигации и за одобрение на проспекта. Комисията за финансов надзор се произнася по заявлението за одобрение на проспекта, след като вземе предвид становището на БНБ, което следва да бъде предоставено до изтичане на сроковете, определени в Регламент (ЕС) 2017/1129, за произнасяне по заявлението за одобрение на проспекта от страна на Комисията за финансов надзор. Комисията за финансов надзор изисква от БНБ разрешението за издаване на програма или емисия покрити облигации, когато банката емитент е получила такава преди подаване на заявление за одобрение на проспект.

(5) При предлагане на покрити облигации, за което не се изисква публикуването на проспект, се изготвя предложение за записване на покрити облигации по реда на Търговския закон, съответно документ за предлагането по реда на чл. 89в или 89г от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Чл. 41. Проспектът за публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар, съответно документите, посочени в чл. 40, ал. 5, съдържа следната допълнителна информация:

1. информация относно правилата и мерките, предприети от банката емитент за съхранение на информацията в регистъра на покритието и за достъп до регистъра;

2. информация за пула на покритието, включително:

а) данни за стойността на пула на покритието;

б) данни за географското разпределение и вида на активите от покритието;

в) падежната структура на активите от покритието;

г) изисквания минимален размер на покритие и минималното изисквано ниво на свръхобезпеченост;

д) информация за размер на непогасената главница на всеки актив от покритието към момента на възникването му и към края на последното завършено календарно тримесечие;

е) обща оценка на активите, обезпечаващи активи от покритието, и размера на съотношението между непогасената главница и оценката към момента на възникване на активите от покритието и към края на последното завършено календарно тримесечие, както и използвания оценъчен метод за определяне на оценката;

ж) характеристики на активите от покритието, включително приложими лихви, такси и комисиони;

з) рискова квалификация на активите от покритието към края на всяка календарна година от момента на възникването им и към края на последното завършено календарно тримесечие.

Чл. 42. (1) Обозначението „жилищна покрити облигация“ може да се използва относно издаваните покрити облигации само от банката емитент, която е получила разрешение от БНБ за издаване на програма покрити облигации или емисия покрити облигации и издава покрити облигации, в условията на които е предвидено да са обезпечени до падежа им с вземания по кредити, обезпечени с ипотека върху жилищни имоти, разположени на територията на Република България или на друга държава членка, в размер не по-малко от 85 на сто от размера на главницата на покритите облигации в обращение.

(2) Обозначението „европейска покрити облигация“ или негов превод на друг официален език на Европейския съюз може да се използва относно издаваните покрити облигации само от банката емитент, която е получила разрешение от БНБ за издаване на програма покрити облигации или емисия покрити облигации и издава покрити облигации, които отговарят на изискванията на този закон.

(3) Обозначението „европейска покрити облигация (премиум)“ или негов превод на друг официален език на Европейския съюз може да се използва относно издаваните покрити облигации само от банката емитент, която е получила разрешение от БНБ за издаване на програма покрити облигации или емисия покрити облигации и издава покрити облигации, които отговарят на изискванията на този закон и на чл. 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Глава седма

ОРГАНИЗАЦИОННИ ИЗИСКВАНИЯ И ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 43. Банката емитент на покрити облигации поддържа подходяща вътрешна организация и осигурява необходимите ресурси, включително софтуерна обезпеченост и достатъчен брой служители и управленски персонал, така че да гарантира точна, пълна и

своевременна отчетност относно покритиите облигации, както и предоставянето на достатъчно подробна периодична информация към инвеститорите в покритиите облигации, съгласно изискванията на този закон и нормативните актове по прилагането му.

Чл. 44. (1) Емитентът на покрити облигации приема отделни правила и процедури за управление на риска във връзка с издаването на покрити облигации, включително за извършване на периодични стрес тестове на пула на покритието и управление на ликвидността.

(2) В съответствие с правилата и процедурите по ал. 1 банката емитент на покрити облигации извършва стрес тестове на пула на покритието най-малко веднъж на всяко тримесечие, за да оцени дали стойността на пула на покритието ще продължи да отговаря на изискванията за покритие и минимално ниво на свръхобезпеченост, посочени в този закон и в условията на емисията покрити облигации, в случай на рязко влошаване на пазарните условия.

(3) Независимо от срока, посочен в ал. 2, банката емитент извършва стрес тестове на пула на покритието при наличие на данни, че е налице или има съществена вероятност в краткосрочен период да настъпи рязък спад в пазарната стойност на активите, обезпечавачи активите от покритието, или че е налице или се очаква в близко бъдеще рязка промяна в пазарните условия.

(4) При извършването на периодичните стрес тестове банката емитент взема предвид очакваното влияние на лихвения риск, валутния риск, пазарния риск, както и риска от влошаване на кредитното качество на активите от покритието и неблагоприятна промяна в практиките на длъжниците по погасяването им, върху активите от покритието в случай на рязка промяна в пазарните условия.

(5) Допълнителни изисквания относно извършването на периодичните стрес тестове се определят в наредба на БНБ.

Чл. 45. Банката емитент въвежда правила и процедури, които да осигурят, че активите от покритието са надлежно отделени от останалите активи на емитента и ще бъдат отчетени отделно в баланса на банката емитент от останалото й имущество, както и за осигуряване на надлежното управление на активите от покритието в случай на поставянето им под отделно управление по реда на глава осма.

Чл. 46. (1) Банката емитент е длъжна да публикува на тримесечна база подробна информация за всяка програма покрити облигации, съответно емисия покрити облигации, за да могат инвеститорите да направят оценка на характеристиките на програмата, съответно на емисията покрити облигации, и свързаните с нея рискове и да извършат комплексна проверка.

(2) Информацията по ал. 1 съдържа най-малко следните данни относно портфейла:

1. стойността на пула на покритието и размера на покритиите облигации към края на съответното тримесечие;

2. списък с ISIN кодовете за всички емисии на покрити облигации по съответната програма;

3. географското разпределение и вида на активите от покритието, съответния размер на активите от покритието и оценъчен метод, по който е изчислен размерът им;

4. информацията за пазарния риск, включително лихвения и валутния риск, както и кредитния и ликвидния риск, относими към пула на покритието;

5. падежната структура на активите от покритието и на покритиите облигации, включително, ако е приложимо, посочване на обстоятелствата, които водят до отсрочване или разсрочване на падежа на емисията;

6. информацията за спазване на нивата на изискването и за наличното покритие по покритиите облигации, както и информацията за нивата на законоустановената, както и за договорената и посочена в условията, съдържащи правилата и задълженията по емисията, по-висока свръхобезпеченост по покритиите облигации;

7. процентния дял на активите от покритието, за които се счита, че е налице неизпълнение в съответствие с чл. 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и информацията за всички активи от покритието, които са просрочени повече от 90 дни.

(3) В случай на външно емитирани покрити облигации по чл. 11, ал. 1 банката емитент е длъжна да предостави на инвеститорите информацията по ал. 2 по отношение на вътрешно емитираните покрити облигации, които са включени в пула на покритието на външно емитираните покрити облигации по реда на глава втора, раздел III, най-малко в обобщен вид, или като препрати към съответната интернет страница, на която информацията може да бъде намерена.

(4) Информацията се предоставя с данни към края на всяко календарно тримесечие и се публикува в срок до 30 дни след края на съответното тримесечие.

(5) Когато е назначен наблюдател на покритието, банката емитент публикува резюме от годишния доклад по чл. 31, ал. 3 в срок до 30 дни от изготвянето му.

(6) Банката емитент публикува информацията, която е длъжна да предоставя на инвеститорите в покрити облигации или на обществеността съгласно изискванията на този закон, в отделна секция на своята интернет страница, за срок, изтичащ не по-рано от 5 години след датата на погасяване на всички задължения по програмата покрити облигации, съответно емисията покрити облигации, когато не е част от програма. Предходното изречение не отменя задълженията на банката емитент за публикуване и съхранение на информацията, произтичащи от глава шеста „а“ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, друг нормативен акт или от правилата на място на търговия, на което се търгуват покритиите облигации. В случай че една и съща информация следва да бъде разкрита в изпълнение на различни задължения, емитентът може да изпълни тези задължения, като публикува информацията в един общ документ.

Чл. 47. (1) Банката емитент предоставя на БНБ периодични отчети на тримесечна база, както и при поискване от страна на БНБ, относно всяка програма за покрити облигации, съответно емисия покрити облигации.

(2) Информацията по ал. 1 съдържа данни относно:

1. допустимостта на активите от покритието, включени в пула на покритието, включително сключените договори за деривати и предоставените обезпечения във връзка с тях и изпълнение на изискванията на глава втора;

2. предприетите мерки за отделяне на активите от покритието от останалото имущество на банката емитент в съответствие с чл. 49, удостоверяващи, че изискването за отделяне на активите от покритието е спазено;

3. действията, предприети от наблюдателя на покритието, когато такъв е назначен, за съответния период, включително относно предоставените от него съгласия при спазване изискванията на този закон;

4. размера на покритието на покритиите облигации и нивото на свръхобезпеченост, удостоверяващи, че изискванията на чл. 26 и 27 са спазени;

5. ликвидния буфер за пула на покритието в съответствие с чл. 28;

6. използването на структури с възможност за отсрочване на падежа на задължението за окончателно погасяване на емисията, както и условията, при които се извършва, и наличието на отсрочване на падежа през съответното тримесечие.

(3) Освен в случаите, в които БНБ е поискала по реда на ал. 1 емитентът да предостави информация в определен от нея срок, информацията съдържа данни към края на всяко календарно тримесечие и се предоставя на БНБ, на наблюдателя на покритието, когато такъв е назначен, и на агента по обезпечението, в срок до 30 дни след края на съответното тримесечие.

Чл. 48. (1) Банката емитент определя агент по обезпечението в условията, съдържащи правата и задълженията по покритиите облигации. Банката емитент сключва писмен договор с агента по обезпечението в полза на кредиторите по покритиите облигации, в който определя неговите права и задължения спрямо банката емитент и кредиторите по покритиите облигации, както и задълженията на банката емитент към агента по обезпечението. Договорът с агента по обезпечението се прилага към условията по покритиите облигации. За своята дейност агентът по обезпечението получава възнаграждение.

(2) Изборът на агент по обезпечението и условията на договора с него са обвързващи за кредиторите по покритиите облигации считано от датата на инвестицията в покрити облигации, съответно от сключването на договор за деривати по чл. 10. Агентът по обезпечението може да бъде заменен с решение на общото събрание на облигационерите по покритиите облигации.

(3) Агент по обезпечението може да бъде банка, лицензирана в Република България или в друга държава членка, инвестиционен посредник, отговарящ на изискванията на чл. 10, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, съответно на чл. 9, параграф 1 от Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2002/87/ЕО, 2009/65/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС, 2014/59/ЕС и 2014/65/ЕС (ОВ, L 314/64 от 5 декември 2019 г.), лицензиран в Република България или в друга държава членка, както и дружество от тяхната група.

(4) Агентът по обезпечението може да предприема от свое име всички действия, които са необходими във връзка с учредяването, последващото управление и изпълнение на залога по чл. 16, след като са му заплатени необходимите за това разходи.

(5) Общите събрания на облигационерите по покритиите облигации се свикват от агента по обезпечението и се провеждат по реда на чл. 214 от Търговския закон по дневен ред, определен от агента по обезпечението. Емитентът е длъжен да оказва съдействие на агента на обезпечението при подготовката и провеждането на общите събрания. Член 209, ал. 2, чл. 210, 212 и 213 от Търговския закон не се прилагат.

(6) Облигационерите от емисии покрити облигации, издадени в рамките на същата програма, решават въпроси, отнасящи се до цялата програма, на общо събрание на облигационерите по програмата, свикано от агент на обезпечението. В тези случаи изискванията за кворум и мнозинство при вземане на решения се определят при отчитане на всички издадени покрити облигации по програмата.

ОТДЕЛЯНЕ. УПРАВЛЕНИЕ НА АКТИВИТЕ ОТ ПОКРИТИЕТО ПРИ ПРЕКРАТИТЕЛНА ПРОЦЕДУРА И ОЗДРАВИТЕЛНИ МЕРКИ

Чл. 49. (1) Банката емитент отчита и води отделно от останалите си активи в своя счетоводен баланс активите, вписани в регистър на покритието, по начин, който позволява те да бъдат идентифицирани във всеки един момент.

(2) Активите, вписани в регистър на покритието, не се засягат от започването или продължаването на прекратителна процедура или оздравителни мерки по отношение на банката емитент и не попадат в обхвата на такива процедури или мерки. В случай на откриване на производство по несъстоятелност спрямо банката емитент активите, вписани към датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност в регистър на покритието, както и постъпленията от плащания по или във връзка с тези активи, извършени след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, не влизат в масата на несъстоятелността.

(3) Задълженията по покритите облигации, посочени в чл. 26, ал. 2, не подлежат на автоматична предсрочна изискуемост и не се засягат по друг начин от започването или продължаването на прекратителна процедура или оздравителни мерки по отношение на банката емитент, не попадат в техния обхват и продължават да възникват, да се обслужват и изпълняват в съответствие с приложимите към тях условия, независимо от такива процедури или мерки. Член 23 и чл. 58 от Закона за банковата несъстоятелност не се прилагат.

(4) Действията по издаването на покрити облигации, вписването и отписването на активи от регистър на покритието и изпълнението на задължения по покритите облигации, извършени преди и на датата на започване на прекратителна процедура или оздравителна мярка, не са нищожни, относително недействителни или унищожяеми и не могат да бъдат отменени от компетентен орган или страна в прекратителна процедура или оздравителна мярка.

Чл. 50. (1) При поставяне на покритите облигации под отделно управление по реда на тази глава вземанията по покритите облигации се удовлетворяват преимуществено от постъпленията от активите от покритието, включително от постъпленията при реализация на обезпечението по чл. 16. Постъпленията се вписват в регистъра на покритието, като за тях се води отделен подрегистър. Активите от покритието и средствата, останали след удовлетворяване на вземанията по покритите облигации, се връщат в останалото имущество на банката емитент.

(2) В случай че постъпленията от активите от покритието не са достатъчни, за да удовлетворят изцяло вземанията по покритите облигации, остатъкът от тези вземания се удовлетворява от останалото имущество на банката емитент с ред на вземанията по чл. 94, ал. 1, т. 8 от Закона за банковата несъстоятелност. Вземанията по покритите облигации се смятат за предявени и се вписват служебно в списъка на предявените пред ликвидатора, съответно приетите от синдика вземания, като вземания под отлагателно условие в рамките на прекратителната процедура, открита по отношение на банката емитент.

(3) Извънредният управител по чл. 51 може да върне определени активи, вписани в регистъра на покритието, в останалото имущество на банката емитент, като ги отпише от регистъра, когато прецени, че активите съществено надвишават приложимите към съответната емисия покрити облигации изисквания за покритие и ликвидност, в съответствие с глава четвърта и условията на емисията, както и че връщането на съответните активи не създава основателни опасения за непрекъснатостта и надеждността на управлението на покритите облигации и няма да навреди на интересите на кредиторите по покритите облигации по друг начин. Решение по предходното изречение се взема след предварително писмено разрешение от БНБ.

(4) Плащания и други действия на извънредния управител, извършени с цел погасяване на задължения по покритите облигации, не са нищожни, относително недействителни или унищожяеми и не могат да бъдат отменени от компетентен орган или страна в прекратителна процедура или оздравителна мярка.

Чл. 51. (1) Българската народна банка като орган за публичен надзор на покритите облигации поставя покрити облигации под отделно управление от останалото имущество на банката емитент, като назначава извънреден управител на покритите облигации в следните случаи:

1. лицензът за извършване на банкова дейност на банката емитент е отнет на някое от основанията съгласно чл. 36, ал. 1 или 2 от Закона за кредитните институции;

2. банката емитент е получила разрешение за доброволна ликвидация съгласно чл. 122, ал. 1 от Закона за кредитните институции.

(2) Когато прецени, че това е необходимо, за да се гарантира изпълнението на задълженията по покритите облигации в съответствие с техните условия, БНБ може да постави покритите облигации под отделно управление, като назначи извънреден управител и в следните случаи:

1. взето е решение за установяване, че влоговете в банката емитент са неналични, на основание чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките;

2. по отношение на банката емитент са приложени мерки за ранна намеса по смисъла на глава пета от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници или е взето решение за предприемане на действия за реструктуриране съгласно чл. 51, ал. 1 от същия закон;

3. налице е неизпълнение на банката емитент на нейно изискуемо задължение за плащане на лихви или главница по покритите облигации или за плащане по договор за деривати, сключен в съответствие с чл. 10, което продължава повече от 30 дни;

4. налице са други обстоятелства, които пораждат основателни опасения за непрекъснатостта и надеждността на управлението на покритите облигации от страна на банката емитент.

(3) В случаите по ал. 1 БНБ назначава извънреден управител на покритите облигации в деня на акта по ал. 1, ако такъв не е бил назначен преди това. В случаите по ал. 2, при констатиране на необходимост, БНБ назначава извънреден управител на покритите облигации не по-късно от три работни дни от настъпване на съответните обстоятелства. Когато банката емитент е издала повече от една емисия в рамките на същата програма, БНБ назначава един и същ извънреден управител на всички емисии от програмата, за които се води един и същ регистър на покритието.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 БНБ се произнася с мотивирано писмено решение, което се съобщава незабавно на банката емитент и на наблюдателя на покритието, когато такъв е назначен. Решението се публикува на интернет страницата на БНБ. Решението на БНБ подлежи на незабавно изпълнение.

Чл. 52. (1) Извънреден управител може да бъде само физическо лице, което отговаря на изискванията за синдик по чл. 25, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност. Изпълнението на изискванията се установява от БНБ по реда на чл. 25, ал. 2 и 4 от същия закон.

(2) Извънредният управител може да бъде извънреден управител на повече от една емисии покрити облигации, издадени от същата банка емитент. Извънредният управител не може да бъде временен управител, временен синдик, синдик, квестор, ликвидатор или да изпълнява други функции в рамките на прекратителна процедура или оздравителни мерки по отношение на банката емитент.

(3) Българската народна банка може да назначи до две лица за извънредни управители. Когато са назначени двама извънредни управители, те вземат решения с единодушие и упражняват правомощията си съвместно, освен ако БНБ реши друго.

(4) Българската народна банка може да прекрати правомощията на лице, назначено за извънреден управител на покритите облигации, и да назначи друг на негово място при наличието на едно или повече от следните основания:

1. писмено искане на извънредния управител, отправено до БНБ;

2. при установяване, че извънредният управител не е отговарял или впоследствие е престанал да отговаря на изискванията на ал. 1 или ал. 2, изречение второ;

3. при фактическа невъзможност на извънредния управител да осъществява правомощията си;

4. при смърт или поставяне под запрещение на извънредния управител;

5. по преценка на БНБ, когато извънредният управител не изпълнява задълженията си или с действията си застрашава интересите на инвеститорите в покрити облигации и/или насрещните страни по договори за деривати, сключени в съответствие с чл. 10.

(5) Актът на БНБ по ал. 4 не подлежи на обжалване.

Чл. 53. (1) С назначаване на извънредния управител всички правомощия на управителните и надзорните органи на банката емитент, свързани с управлението на покритите облигации, в т.ч. на активите от покритието, включени в регистъра на покритието, се преустановяват и се упражняват от извънредния управител, доколкото в акта за назначаването му не са предвидени ограничения.

(2) В случай че лицензът за извършване на банкова дейност на банката емитент е бил отнет или дейността ѝ е била ограничена по друг начин, извънредният управител при управление на емисията разполага спрямо трети лица с правомощията, с които органите на банката емитент биха разполагали, ако нейният лиценз не беше отнет, съответно нейната дейност не беше ограничена.

(3) Извънредният управител има право да сключва сделки, да се разпореджа с активи от покритието и да предприема всички други действия, включени в лиценза за извършване на банкова дейност на банката емитент, които са необходими за надлежното управление на покритите облигации, включително за управление на рискове, свързани с активите от покритието, и за осигуряване на ликвидни активи за изпълнение на задълженията по покритите облигации.

(4) При изпълнение на правомощията си по управление на покритите облигации извънредният управител действа от името на банката емитент и за сметка на програмата, съответно емисията, когато тя не е част от програмата.

(5) В срок до 14 дни от назначаването му извънредният управител със съдействието на наблюдателя на покритието, когато такъв е назначен, изготвя доклад за състоянието на покритите облигации, в който оценява доколко покритите облигации отговарят на изискванията за покритие, свръхобезпеченост и ликвидност, установени в глава трета, и доколко активите, включени в регистъра на покритието, са достатъчни, за да гарантират изпълнението на задълженията по покритите облигации в съответствие с техните условия, включително при отчитане на предвидена възможност за отсрочване на падежа по чл. 34. Извънредният управител информира инвеститорите в покрити облигации чрез публикуване на съобщение на интернет страницата на емитента, както и БНБ, за заключенията от доклада незабавно след неговото изготвяне.

(6) При изпълнение на правомощията си по управление на покритите облигации извънредният управител има неограничен достъп до регистъра на покритието, помещенията на банката емитент, счетоводната и другата документация. Извънредният управител има право да ползва подходящо техническо и материално оборудване на банката емитент, за да обезпечи своята дейност. Наблюдателят на покритието и всички служители на банката емитент са длъжни да съдействат на извънредния управител при осъществяване на неговите правомощия. Българската народна банка, квесторът, ако такъв е бил назначен, синдикът на банка в несъстоятелност, съответно органът по реструктурирането, извънредният управител на банката в режим на реструктуриране и извънредният управител на покритите облигации си сътрудничат и обменят информация, необходима за упражняване на съответните им правомощия.

(7) Извънредният управител може да свиква общо събрание на облигационерите по покритите облигации по реда на чл. 214, ал. 1 от Търговския закон по определен от него дневен ред.

(8) За изпълнение на правомощията си по управление на покритите облигации извънредният управител може да възлага отделни действия по управление на покритите облигации и да ползва услугите на професионални експерти, доставчици на услуги и консултанти.

(9) С назначаване на извънредния управител агентът по обезпечението преустановява своята дейност. По заявление на извънредния управител това обстоятелство се отбелязва в регистрите, в които е вписан залогът върху активите от покритието. От момента на отбелязване на това обстоятелство само извънредният управител може да пристъпва към изпълнение върху активите от покритието и да предприема други действия по управление на залога.

(10) От назначаването си извънредният управител е отговорен за изпълнението на всички задължения на банката емитент по този закон, свързани с управлението на покритите облигации, включително за подходящо организиране на дейностите по управление на покритите облигации и предоставяне на информация на кредиторите по покритите облигации и на БНБ. Извънредният управител е длъжен да третира информацията, която му е станала известна при или по повод изпълнение на неговите задължения, в съответствие с приложимите изисквания за защита на личните данни и запазване на информация, представляваща банкова, търговска или друга защитена от закона или по силата на договор тайна, включително след прекратяване на дейността му като извънреден управител на емисията покрити облигации.

Чл. 54. (1) Извънредният управител получава за своята работа възнаграждение, чийто размер се определя от БНБ.

(2) Възнаграждението на извънредния управител и всички други разходи, свързани с обслужване и управление на покритите облигации, включително разходите за възнаграждение на ангажираните експерти, доставчици на услуги и консултанти, са за сметка на програмата, съответно на емисията покрити облигации, когато не е част от програмата, като се погасяват с предимство пред задълженията по покритите облигации, посочени в чл. 26, ал. 2, т. 1 – 3.

Чл. 55. (1) Извънредният управител е длъжен да осъществява правомощията си с грижата на добър търговец. Извънредният управител дължи на банката емитент и на кредиторите по покритите облигации обезщетение за вредите, които той или лицата, които е ангажирал, са причинили виновно при или по повод осъществяване на неговите правомощия. Когато е назначен повече от един извънреден управител, всички назначени извънредни управители носят солидарна отговорност.

(2) Извънредният управител се застрахова за времето, през което е назначен да управлява покритите облигации, за вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения.

(3) В тридневен срок от назначаването му извънредният управител представя пред БНБ заверено копие от застрахователната полица.

(4) Минималният размер на застрахователната сума по ал. 2 се определя в наредбата по чл. 32, ал. 5.

Чл. 56. (1) Извънредният управител може да прехвърли като съвкупност правата и задълженията по една или повече емисии покрити облигации чрез договор в писмена форма с нотариално удостоверение на подписите.

(2) Общото събрание на облигационерите по съответните покрити облигации може да задължи извънредния управител да прехвърли правата и задълженията по една или повече емисии покрити облигации, за които се води отделен регистър на покритието по чл. 21, ал. 2, на посочена от общото събрание насрещна страна.

(3) Насрещна страна по договор по ал. 1 може да бъде единствено банка, лицензирана в държава членка, или друго правно образувание от държава членка, което съгласно приложимото към него законодателство може да извършва дейности по издаване и/или администриране на покрити облигации.

(4) Договорът по ал. 1 не може да бъде сключен преди одобрение на неговите условия от страна на БНБ. Извънредният управител не отговаря пред облигационерите по покритите облигации, в случай че БНБ не одобри сключване на договор по ал. 1 с посочена от общото събрание на облигационерите насрещна страна.

(5) Извънредният управител е длъжен да уведоми кредиторите по покритите облигации чрез публикуване на съобщение на интернет страницата на емитента за сключване на договора по ал. 1. Извънредният управител уведомява и длъжниците по активите от покритието на емисията покрити облигации, освен когато банката емитент по споразумение с приобретателя продължи да администрира задълженията на тези длъжници, като в този случай чл. 99, ал. 3 и 4 от Закона за задълженията и договорите не се прилагат.

(6) При прехвърляне на правата и задълженията по покритите облигации, ако няма друго споразумение с кредиторите по покритите облигации, банката емитент отговаря за задълженията солидарно с приобретателя до размера на задълженията по покритите облигации, които не са удовлетворени от постъпленията от активите от покритието.

(7) Средствата, получени като насрещна престация, се връщат в имуществото на банката емитент.

(8) Извънредният управител може да сключва и други сделки с всички или с част от активите от покритието с предварително одобрение на БНБ.

Чл. 57. (1) Прехвърлянето на правата и задълженията по покритите облигации се вписва в търговския регистър едновременно по партидите на банката емитент и на приобретателя. Когато приобретателят не е регистриран в Република България, прехвърлянето на правата и задълженията по покритите облигации се вписва само по партидата на банката емитент.

(2) Прехвърлянето на задълженията по емисията се отбелязва по отношение на залога, учреден върху активите от покритието, чрез вписване на новия длъжник в регистрите, в които е вписан залогът върху активите от покритието.

(3) Част първа, глава четвърта на Търговския закон не се прилага.

Чл. 58. (1) По всяко време след поставяне на покритите облигации под отделно управление БНБ може да обяви неизпълнение по покритите облигации, когато:

1. банката емитент не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение по покритите облигации на падежа, или

2. програмата, съответно емисия, която не е част от програма покрити облигации, не изпълнява изискването по чл. 27, ал. 1.

(2) Българската народна банка следи служебно за настъпване на неизпълнение по покритите облигации. Обявяване на неизпълнение по покритите облигации може да бъде поискано и от извънредния управител, от един или повече притежатели на покрити облигации или от насрещна страна по договор за деривати, сключен в съответствие с чл. 10. В тези случаи БНБ се произнася по искането в срок до 14 дни.

(3) При извършване на преценката относно настъпването на неизпълнение по покритите облигации БНБ взема предвид цялата налична информация относно състоянието на покритите облигации, която оценява доколко те отговарят на изискванията за покритие, свръхобезпеченост и ликвидност, установени в глава трета, и доколко активите, включени в регистъра на покритието, са достатъчни, за да гарантират изпълнението на задълженията по покритите облигации в съответствие с техните условия. Българската народна банка отчита наличието на възможност за отсрочване на падежа на покритите облигации по чл. 34. Преди да вземе решение за обявяване на неизпълнение по покритите облигации, БНБ изисква представянето на писмено становище от извънредния управител.

(4) Българската народна банка разполага с неограничен достъп до помещенията на банката емитент, счетоводната и другата документация, както и върху нейното имущество. Извънредният управител, ангажираните от него експерти и консултанти и всички служители на банката емитент са длъжни да оказват съдействие на БНБ.

(5) Българската народна банка взема решението по този член с мотивирано решение, което се съобщава незабавно на извънредния управител, кредиторите по покритите облигации и другите заинтересовани страни, като се публикува съобщение за решението на

интернет страницата на БНБ.

(6) Условието на покритите облигации могат да предвиждат случаи на неизпълнение в допълнение на посочените в ал. 1. По отношение на допълнителните случаи на неизпълнение се прилагат общите правила, а ал. 1 – 5 не се прилагат. Българската народна банка се уведомява за всяко обявяване на неизпълнение на основание, различно от посочените в ал. 1. АLINEИ 1 – 5 не се прилагат.

Чл. 59. (1) Не по-късно от края на работния ден, следващ съобщаването на решението за обявяване на неизпълнение по покритите облигации, извънредният управител заявява за вписване в регистрите, в които е вписан залогът върху активите от покритието, че пристъпва към изпълнение. Извънредният управител предприема необходимите действия по изпълнение върху активите от покритието.

(2) Извънредният управител изпълнява функциите на депозитар, като отнася получените суми по специална сметка в банка, която отговаря на степен на кредитно качество 1, 2 или 3 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Извънредният управител открива отделна банкова сметка за всички покрити облигации, за които се води отделен регистър на покритието по чл. 21, ал. 2.

(3) Извънредният управител предоставя на кредиторите по покритите облигации и на БНБ месечен отчет за дейностите по изпълнение върху активите от покритието и за събраните суми по всяка открита специална сметка.

(4) Най-късно до приключване на дейностите по изпълнение върху активите от покритието извънредният управител урежда отношенията с насрещните страни по договори за деривати, сключени в съответствие с чл. 10, и с другите кредитори по покритите облигации.

(5) Извънредният управител е длъжен да осигури равнопоставеност на кредиторите по различни емисии, издадени в рамките на същата програма покрити облигации, по отношение на изпълнението върху и разпределението на постъпленията от активите, включени в съответния регистър на покритието, воден за програмата.

(6) След приключване на изпълнението върху активите от покритието извънредният управител разпределя събраните суми по всяка от специалните сметки между съответните кредитори по покритите облигации. След разрешение от БНБ извънредният управител може да извърши частично разпределение и преди приключване на изпълнението върху активите от покритието. Разходите за изпълнение и другите разходи по обслужване и управление на покритите облигации по чл. 26, ал. 2, т. 4 се погасяват с предимство пред задълженията по покритите облигации, посочени в чл. 26, ал. 2, т. 1 – 3. Вземанията на инвеститорите в покрити облигации и на насрещните страни по договори за деривати по чл. 10 се удовлетворяват пропорционално.

(7) АLINEИ 1 – 6 се прилагат съответно при изпълнение върху активи от покритието от агента по обезпечението.

Глава девета

НАДЗОР И НАДЗОРНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Чл. 60. (1) В рамките на осъществяването на публичния надзор на покритите облигации БНБ одобрява програмите за покрити облигации по реда на глава шеста, извършва регулярен преглед на програмите за покрити облигации, съответно на емисията покрити облигации, за спазването на изискванията на този закон, както и нормативните актове по прилагането му и относимите актове на БНБ, и упражнява други правомощия, предвидени в този закон.

(2) Функциите на БНБ по ал. 1 се осъществяват от структурно звено в рамките на управление „Банково“, което разполага с необходимите за извършването на публичен надзор на покритите облигации експертни познания, ресурси и оперативен капацитет.

(3) При осъществяването на публичния надзор на покритите облигации по този закон звеното по ал. 2 си сътрудничи с управление „Банков надзор“ на БНБ и звеното по чл. 2, ал. 2 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници с цел да се гарантира финансовата стабилност и защитата на правата и интересите на инвеститорите в покрити облигации, включително чрез проверка на непрекъснатостта и надеждността на управлението на програмата за покрити облигации на банката в режим на реструктуриране.

(4) Обект на публичен надзор на покритите облигации са:

1. банките емитенти;
2. наблюдателите на покритието;
3. извънредните управители;
4. агентите по обезпечението;
5. представителите на облигационерите по емисии покрити облигации.

(5) Българската народна банка и оправомощените от нея длъжностни лица не носят отговорност за вреди при упражняване на функциите си по публичен надзор на покритите облигации, освен ако са действали умишлено или при груба небрежност.

(6) При упражняване на публичен надзор на покритите облигации оправомощените от БНБ длъжностни лица са длъжни да не допускат възникване на конфликт на интереси, при който надзорните им задължения влизат в противоречие с техните собствени интереси.

Чл. 61. При осъществяването на публичен надзор на покритите облигации БНБ има право:

1. на свободен достъп чрез оправомощени служители на лицата – обект на надзора, включително до счетоводната и оперативната им отчетност;
2. да изисква документи и информация, необходими за осъществяването на публичния надзор за спазването на изискванията на този закон, както и по друг начин да осъществява дистанционен надзор;
3. да ползва външни независими експерти;
4. да извършва чрез оправомощени служители проверки на място на лицата – обект на публичния надзор, както и на техни представители, клонове и подизпълнители;
5. да приема насоки за банките емитенти във връзка с емитирането на покрити облигации, включително относно методиката и начина на извършване на оценката на материалните активи, служещи за обезпечение, както и методологията относно изчисляване на съотношението между размера на кредита и стойността на обезпечението (LTV);
6. да присъства чрез оправомощени служители на заседанията на управителните и контролните органи на банката емитент, както и на общите събрания на облигационерите, като оправомощените служители на БНБ могат да изразяват становища и препоръки, които се отразяват в протокола от заседанието, съответно общото събрание;
7. да извършва стрес тестове на емисиите покрити облигации и на техния пул на покритието;
8. да изисква извършването на преоценка на активите, служещи за обезпечение;
9. да прилага принудителни административни мерки и да налага административни наказания по реда на глава десета.

Чл. 62. (1) Лицата по чл. 60, ал. 4, както и лицата, които ги управляват и представляват, са длъжни да осигуряват необходимите документи, информация и съдействие, изисквани от БНБ с оглед осъществяването на публичния надзор на покритите облигации, както и да се въздържат от действия, които биха могли да попречат на неговото провеждане.

(2) За целите на осъществяването на публичния надзор на покритите облигации, упражняван от БНБ, органите и институциите, осъществяващи публичноправни функции, са длъжни да оказват съдействие и да предоставят на БНБ цялата поискана информация, с която разполагат.

(3) За целите на публичния надзор на покритите облигации БНБ може да изисква при необходимост информация и документи и от други физически и юридически лица.

Чл. 63. (1) Информацията, която БНБ получава или създава за целите на публичния надзор на покритите облигации или във връзка с него, е професионална тайна. Тази информация не представлява служебна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

(2) Не е професионална тайна информацията, която подлежи на публикуване или оповестяване съгласно нормативен акт.

(3) Членовете на Управителния съвет на БНБ, служителите, експертите и другите лица, работещи за БНБ, са длъжни да пазят професионалната тайна, включително след прекратяването на отношенията им с БНБ.

(4) Лицата по ал. 3 могат да използват информацията, представляваща професионална тайна, само за целите и при изпълнение на служебните си задължения. Тази информация не може да се разгласява или предоставя на други лица или органи освен на посочените в чл. 64, ал. 1.

(5) Ограниченията по ал. 4 не се прилагат, ако информацията се предоставя в обобщен вид, така че да не могат да се идентифицират лицата, за които тя се отнася.

(6) Информацията, получена от лице, задължено да я предоставя по този закон, може да му се предостави обратно при поискване от неговата страна.

Чл. 64. (1) Лицата по чл. 63, ал. 3 могат да предоставят информация, представляваща професионална тайна, на следните органи и лица във връзка с изпълнението на техните функции или задължения:

1. органите на съдебната власт – в случаите на образувано наказателно производство;
2. съда:
 - а) в случаите на обжалване на административен акт на БНБ, издаден по реда на този закон;
 - б) във връзка със съдебно дело, засягащо извършени действия по публичен надзор на покритите облигации;
 - в) във връзка с производство по несъстоятелност, открито по отношение на банката емитент;
3. Комисията за финансов надзор и на Държавна агенция „Национална сигурност“ – в случаи и по ред, определени със съвместни инструкции или споразумения;
4. органа за реструктуриране и назначени от него извънредни управители в случай на прилагане на мерки за ранна намеса или реструктуриране на банката емитент съгласно Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;
5. синдиците или ликвидаторите на банката емитент, както и на органите, които по закон осъществяват контрол върху банката емитент в производство по ликвидация по реда на Закона за кредитните институции или несъстоятелност по реда на Закона за банковата несъстоятелност;
6. наблюдателя на покритието;
7. извънредния управител;
8. агента по обезпечението;
9. одиторите на финансовите отчети на банката емитент, както и на лицата, които по закон осъществяват контрол върху тези одитори;
10. потенциалните купувачи на активите от покритието или други банки, които ще заместят банката емитент по отношение на изпълнение на правата и задълженията по емисиите покрити облигации;
11. компетентните органи за публичен надзор на покритите облигации на други държави членки.

(2) Органите и лицата по ал. 1 са длъжни да използват получената информация само за целите, за които им е предоставена, и да не я разпространяват и предоставят на трети лица освен при изпълнение на задължение, предвидено в закон.

(3) Органите и лицата по ал. 1, т. 3 – 10 могат да получават информация от БНБ само ако са обвързани от задължение за опазване на професионална тайна, аналогично на установеното в този закон.

Чл. 65. (1) При упражняването на своите правомощия относно публичния надзор по този закон БНБ като орган за публичен надзор на покритите облигации си сътрудничи, включително като обменя информация, с Комисията за финансов надзор, със съответните компетентни органи за публичен надзор на покрити облигации на другите държави членки, с ЕБО и когато е целесъобразно, с Европейския орган за ценни книжа и пазари.

(2) Българската народна банка отговаря в разумен срок на отправени до нея искания за предоставяне на информация във връзка с упражняването на публичен надзор на покритите облигации и в кръга на компетентностите на органите по ал. 1.

(3) Българската народна банка може да предоставя и по собствена инициатива всякаква важна информация на други компетентни органи от държави членки за публичен надзор на покритите облигации. Информацията се счита за важна, ако може съществено да повлияе върху оценката на емитирането на покрити облигации в друга държава членка.

(4) Обменът на информация се извършва при спазване на изискванията относно професионалната тайна, включително като се гарантира защита на личните данни и на търговската тайна.

(5) Когато обменя информация с други компетентни органи по въпроси, свързани с осъществяване на публичния надзор по този закон, при предаването на информацията БНБ може да посочи, че тази информация ще се разкрива само с нейно изрично съгласие и ще се обменя единствено за целите, за които БНБ е дала своето съгласие.

Чл. 66. (1) Разпоредбите на чл. 63 се прилагат и за информацията, получена от БНБ от компетентните надзорни органи на други държави членки.

(2) Информацията, получена от БНБ от компетентните надзорни органи на други държави членки, може да се предоставя по реда на този закон на органите и лицата по чл. 64, ал. 1 или на други лица и органи, ако е налице изрично писмено съгласие на компетентния надзорен орган на държавата членка, от който е получена информацията, и при спазване на условията, при които е дадено това съгласие.

Чл. 67. Българската народна банка може да предоставя получената по реда на чл. 65, ал. 4 информация на съответните компетентни органи, а на други органи, физически или юридически лица – само с изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си да бъде разкрита, освен при надлежно обосновани обстоятелства, като в този случай БНБ незабавно уведомява компетентния орган, който е предоставил информацията.

Чл. 68. При упражняване на функциите си по публичен надзор на покритите облигации БНБ може да си сътрудничи с компетентни органи за надзор на покритите облигации, за банков надзор и за надзор относно емитирането на ценни книжа на трети държави, включително като сключва споразумения за сътрудничество и обмяна на информация на реципрочна основа при поемане на задължение за запазване на професионалната тайна.

Чл. 69. (1) Българската народна банка като орган за публичен надзор на покритите облигации оповестява на своята интернет страница следната информация:

1. разпоредбите на съответните нормативни актове, както и текстовете на приетите от БНБ общи надзорни насоки във връзка с емитирането на покрити облигации;

2. информацията относно следваната политика и практика от БНБ по прилагането на този закон и нормативните актове по прилагането му, както и мотивите за тяхната промяна; информацията за следваната политика включва най-малко информация за средствата, които БНБ избира и използва при упражняване на своята оперативна самостоятелност за постигане целите на този закон;

3. списък на банките, които имат разрешение от БНБ да емитират покрити облигации, и

4. списък на програмите и емисиите покрити облигации по чл. 42, които имат право да използват обозначението за „европейска покрити облигация“, обозначението за „европейска покрити облигация (премиум)“ или обозначението за „жилищна покрити облигация“.

(2) Публикуваната информация по ал. 1 се актуализира при настъпване на промяна.

(3) Българската народна банка ежегодно уведомява ЕБО за списъка на банките емитенти, посочен в ал. 1, т. 3, и за списъците на програмите и емисиите покрити облигации, посочени в ал. 1, т. 4.

Глава десета

НАДЗОРНИ МЕРКИ. АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Раздел I

Надзорни мерки

Чл. 70. (1) Българската народна банка може да приложи мерките по ал. 2, когато установи, че банка емитент, наблюдател на покритието, извънреден управител, техен служител, член на управителен или на контролен орган на горепосочените, лице, което по договор изпълнява ръководни функции, както и лица, притежаващи квалифицирано дялово участие в банка емитент, са извършили или извършват дейност в нарушение на този закон, на нормативните актове по прилагането му, решения на БНБ, както и когато се възпрепятства упражняването на контролна дейност от БНБ или са застрашени интересите на инвеститорите, включително когато:

1. банка емитент е получила разрешение за програма за покрити облигации въз основа на неверни данни или чрез други неправомерни средства;

2. банка емитент вече не отговаря на условията, при които е предоставено разрешението за програма за покрити облигации;

3. банка емитира покрити облигации, без да е получила разрешение в съответствие с разпоредбите на глава шеста;

4. банка емитент не спазва изискванията за водене на регистър на покритието по реда на глава втора, раздел VI;

5. банка емитира покрити облигации, които не отговарят на изискванията за отделяне на активите от покритието в съответствие с чл. 49;

6. банка емитира покрити облигации, които не са обезпечени с допустими активи, отговарящи на изискванията на глава втора, раздел I;

7. банка емитира покрити облигации, които са покрити с намиращи се в трети държави активи, в нарушение на изискванията, установени в чл. 5, ал. 2 – 4;

8. банка включва активи в пула на покритието на покрити облигации при използване на вътрешногрупова структура за издаване на покрити облигации по смисъла на глава втора, раздел III в нарушение на изискванията на този закон;

9. банка емитент не спазва условията за съвместно финансиране, определени в глава втора, раздел IV;
10. банка емитент не спазва изискванията за състава на пула на покритието, установени в този закон, включително изискванията за допълване или заместване на активи от покритието съобразно изискванията на този закон, надзорните указания на БНБ и/или условията на емисията;
11. банка емитент не спазва изискванията за договорите за деривати в пула на покритието, установени в чл. 10;
12. банка емитент не спазва изискванията за отделяне на активите от покритието в съответствие с разпоредбите на глава втора, раздел VI и глава осма;
13. банка емитент не предоставя изискваната информация или предоставя непълна или неточна информация в нарушение на разпоредбите на чл. 46;
14. банка емитент системно не спазва изискванията за ликвиден буфер в нарушение на чл. 28;
15. банка, емитираща покрити облигации със структури с възможност за отсрочване на падежа, не спазва условията за тяхното използване, определени в чл. 34;
16. банка емитент не отчита изискваната информация или предоставя непълна или неточна информация относно задълженията си в нарушение на разпоредбите на чл. 47.
- (2) В случаите по ал. 1 БНБ може да:
1. отправи писмено предупреждение до лицата по ал. 1;
 2. разпорежи писмено на лицата по ал. 1 да предприемат в определен срок конкретни мерки, необходими за предотвратяване и отстраняване на нарушенията, на вредните последици от тях или на опасността за интересите на инвеститорите;
 3. изиска от банка инициатор да промени политиките, процедурите и методиките си за одобряване, изменение, подновяване и рефинансиране на активите, възникнали от дейността ѝ, които са включени в пула на покритието на емисия покрити облигации;
 4. изиска от банката емитент на покрити облигации да назначи или отстрани членове на управителните си органи или служители, на които са възложени специални функции във връзка с програмата за покрити облигации;
 5. постави допълнителни изисквания към банката емитент във връзка с издадени покрити облигации;
 6. изиска от банката емитент да извърши промени в покритието на покритите облигации по отношение на допустими активи или договори за деривати, включително като промени условията по чл. 38, ал. 2, при които е издала разрешението относно програмата за покрити облигации, както и да изиска от банката емитент да увеличи минималното ниво на свръхобезпеченост на покритите облигации над предвидените в този закон или в условията на емисията нива чрез включване на спомагателни активи в пула на покритието;
 7. изиска от банката емитент да назначи наблюдател на покритието, да замени съществуващ такъв по реда на глава четвърта или да бъдат извършени промени в договора, сключен с него;
 8. изиска от банката емитент да замени агента по обезпечението или представителя на облигационерите или да бъдат извършени промени в договорите, сключени с тях;
 9. замени назначения извънреден управител или да бъдат извършени промени в акта за назначаването му;
 10. информира обществеността за дейност във връзка с издадени покрити облигации, която застрашава интересите на инвеститорите;
 11. оповести публично информация за извършено нарушение с посочване на нарушителя по реда на чл. 75;
 12. спре предлагането или продажбата на покритите облигации от определена емисия;
 13. предложи на Комисията за финансов надзор да спре или да отстрани от търговия на регулиран пазар или от друга система за търговия покритите облигации от определена емисия;
 14. изиска от банката емитент на покрити облигации допълнително или по-често предоставяне на информация от предвиденото по чл. 46 и 47;
 15. отнеме разрешението на програмата или емисия покрити облигации.
- (3) Българската народна банка може да приложи мерки по ал. 2 и когато въз основа на събраните доказателства може обосновано да предположи, че съществува вероятност банката емитент да наруши разпоредбите на този закон и на нормативните актове по прилагането им в рамките на следващите 12 месеца.
- (4) По искане на БНБ Агенцията по вписванията вписва обстоятелствата, съответно обявява актовете по ал. 2, в търговския регистър.

Раздел II

Издаване и обжалване на административни актове

- Чл. 71.** (1) Индивидуалните административни актове по този закон и нормативните актове по прилагането му се издават от Управителния съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ управление „Банково“.
- (2) Когато индивидуален административен акт по ал. 1 би засягал неблагоприятно правата на адресата, адресатът се уведомява за подготвяния акт, за неговото основно съдържание, за основни факти, съображения и правни основания. Адресатът може да изрази писмено становище по фактите, съображенията и правните основания в срок до 14 дни от датата на уведомяването.
- (3) Административните актове по ал. 1 се мотивират и подлежат на незабавно изпълнение.
- (4) Доколкото в този закон не е предвидено друго, административните актове по ал. 1 могат да се обжалват пред Върховния административен съд относно тяхната законосъобразност. Съдът не може да спре изпълнението на акта до окончателното произнасяне по жалбата.
- (5) Когато в съдебните производства по ал. 4 е необходимо извършването на съдебно-счетоводна или съдебно-икономическа експертиза, съдът назначава вещи лица от списъка по чл. 151, ал. 4 от Закона за кредитните институции.
- (6) Индивидуалните административни актове по този закон се съобщават на адресатите им чрез връчване срещу подпис или чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила такива, или чрез връчване с препоръчано писмо с обратна разписка. Връчването с препоръчано писмо с обратна разписка се извършва на постоянния адрес на лицето, ако то е физическо лице, или по неговото седалище и адрес на управление, ако е юридическо лице.
- (7) Когато административният акт не се връчи по един от посочените в ал. 6 начини, той се смята за връчен с поставянето му на публично достъпно място в сградата на БНБ. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на подуправителя, ръководещ управление „Банково“.
- (8) При прилагането на надзорни мерки по чл. 70, ал. 2 от този закон разпоредбите на чл. 26 и чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс не се прилагат.

Раздел III

Административнонаказателни разпоредби

- Чл. 72.** (1) Банка, която издава покрити облигации без разрешение или в нарушение на получено разрешение от БНБ по реда на глава шеста, се наказва с имуществена санкция в размер от 200 000 лв. до по-голямата сума между 5 000 000 лв. и 5 на сто от общия годишен оборот на банката съгласно последния ѝ отчет, одобрен от управителния ѝ орган, а при повторно нарушение – от 400 000 лв. до по-голямата сума между 10 000 000 лв. и 10 на сто от общия годишен оборот на банката съгласно последния ѝ отчет, одобрен от управителния ѝ орган.
- (2) Банка емитент, която извърши нарушение по чл. 24 или чл. 25, се наказва с имуществена санкция в размер от 10 000 до 250 000 лв., а при повторно нарушение – от 20 000 до 500 000 лв. На администратора на банката емитент, допуснал нарушение по първото изречение, се налага глоба в размер от 5000 до 40 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 80 000 лева.
- (3) Банка емитент, която извърши нарушение на глава втора, с изключение на чл. 24 и 25, глави трета, пета, седма и осма от този закон или на нормативните актове по прилагането му, се наказва с имуществена санкция в размер от 20 000 лв. до по-голямата сума между 1 000 000 лв. и 2 на сто от общия годишен оборот на банката съгласно последния ѝ отчет, одобрен от управителния ѝ орган, а при повторно нарушение – от 40 000 лв. до по-голямата сума между 2 000 000 лв. и 5 на сто от общия годишен оборот на банката съгласно последния ѝ отчет, одобрен от управителния ѝ орган.
- (4) Наблюдател на покритието, който извърши нарушение на глава четвърта или на други разпоредби на този закон и на нормативните актове по прилагането му, се наказва с имуществена санкция в размер от 15 000 до 100 000 лв., а при повторно нарушение – от 30 000 до 200 000 лв.
- (5) За извършване или допускане извършването на нарушения на този закон или на нормативните актове по прилагането му, извън случаите по ал. 1 – 4, ако деянието не съставлява престъпление, физическите лица се наказват с глоба в размер от 10 000 до 200 000 лв.,

а при повторно нарушение – от 20 000 до 400 000 лв. Ако нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 500 000 лв., а при повторно нарушение – от 40 000 до 1 000 000 лв.

(6) Който не изпълни приложена от БНБ принудителна административна мярка по чл. 70, ал. 2, се наказва с глоба в размер от 5000 до 100 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 200 000 лв., а ако е юридическо лице или едноличен търговец – в размер от 20 000 до 500 000 лв., а при повторно нарушение – от 40 000 до 1 000 000 лв.

(7) Когато стойността на придобитото или стойността на предотвратените загуби на нарушението по ал. 1 – 6 може да се определи, на физическото лице се налага глоба до двойния размер на тази стойност, но не по-малко от 5000 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 10 000 лв., съответно на юридическото лице и на едноличния търговец се налага имуществена санкция до двойния размер на тази стойност, но не по-малко от 10 000 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 20 000 лв.

Чл. 73. (1) Актовете за установяване на нарушения по чл. 72 се съставят от оправомощени от подуправителя на БНБ, ръководещ управление „Банково“, длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от подуправителя на БНБ, ръководещ управление „Банково“, или от оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 74. (1) При определянето на вида и размера на административните наказания се отчитат всички обстоятелства, които са от значение за конкретния случай, включително, когато е приложимо:

1. тежестта и продължителността на нарушението;
2. степента на отговорност на физическото лице или на юридическото лице;
3. финансовото състояние на физическото лице или на юридическото лице, определено според общия финансов оборот на юридическото лице или годишния доход на физическото лице;
4. размерът на реализираната печалба или на избегнатата загуба от физическото или юридическото лице, в случай че може да се определи;
5. размерът на загубите, претърпени от трети лица в резултат на нарушението, в случай че може да се определи;
6. степента на съдействие, което физическото или юридическото лице оказва на БНБ при упражняване от нея на публичен надзор на покритите облигации, включително при прилагането на принудителни административни мерки или налагането на административни наказания по тази глава;
7. предходни относими нарушения на физическото или юридическото лице;
8. действителните или евентуалните системни последици от нарушението.

(2) За целите на ал. 1 БНБ има право на достъп до данъчна и осигурителна информация.

Чл. 75. (1) Българската народна банка публикува своевременно на официалната си интернет страница информация за влезлите в сила актове за прилагане на предвидените в този закон принудителни административни мерки и наказателни постановления, с които са наложени наказания за нарушения на този закон и на нормативните актове по прилагането му. Публикуваната информация съдържа данни за нарушителя, вида и естеството на нарушението и вида на приложената мярка или наложеното наказание и неговия размер. На публикуване подлежи и информацията за съдебните актове, с които са отменени влезли в сила наказателни постановления след възобновяване на административна наказателно производство по реда на Закона за административните нарушения и наказания. Публикуването се извършва, след като адресатът на мерките или наказателните постановления бъде уведомен за прилагането или налагането им, както и за това, че същите ще бъдат публикувани.

(2) Когато с оглед на обстоятелствата по конкретния случай БНБ прецени, че публикуването на лични данни за физическото лице или на идентификационни данни за юридическото лице, на което е наложено наказание или приложена мярка, е непропорционално на целта на този закон, публикуването би причинило прекомерни вреди на засегнатите лица или може да застраши стабилността на финансовите пазари или висящо наказателно производство, БНБ предприема следните мерки:

1. отлага публикуването на информация за наложено наказание или приложена мярка до отпадане на основанията за непубликуването ѝ;
2. публикува информация за наложено наказание или приложена мярка без лични данни – за физическото лице, или на идентификационни данни – за юридическото лице, на което е наложено наказание или е приложена мярка, ако подобно анонимно публикуване гарантира ефективна защита на съответните данни; в този случай публикуването на тези данни може да бъде отложено за разумен срок, ако се смята, че след изтичането на този срок основанията за анонимно публикуване ще отпаднат;
3. не публикува информация за наложеното наказание или приложената мярка, в случай че мерките по т. 1 и 2 се считат за недостатъчни, за да се гарантира, че стабилността на финансовите пазари няма да бъде изложена на риск или за да се гарантира пропорционалността на публикуването по отношение на мерки, за които се смята, че са незначителни по своя характер.

(3) Публикуваната информация е достъпна на интернет страницата на БНБ в срок, не по-кратък от 5 години, при спазване на изискванията за защита на личните данни.

Чл. 76. Българската народна банка информира ЕБО за всички приложени принудителни административни мерки и наложени административни наказания по реда на този закон, включително, когато е приложимо, за всички обжалвания и резултата от тях.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Автоматична предсрочна изискуемост“ означава положение, настъпващо по силата на законова разпоредба или договорно условие, при което парично задължение на банка емитент автоматично става предсрочно изискуемо във връзка със започване на прекратителна процедура или предприемане на оздравителни мерки по смисъла на глава тринадесета от Закона за кредитните институции по отношение на банката емитент.
2. „Администратор“ е понятие по смисъла на § 1, ал. 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции.
3. „Активи от покритието“ са активи, включени в пул на покритието.
4. „Активи, служещи за обезпечение“ са материални активи и активи под формата на експозиции, които обезпечават активите от покритието.
5. „Банка“ е кредитна институция по смисъла на чл. 4, параграф 1, точка 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.
6. „Банка емитент“ е банка, емитираща покрити облигации.
7. „Банка инициатор“ е банка, която участва в първоначалното споразумение, по което са възникнали задълженията, от които произтичат експозициите, попадащи в обхвата на допустими активи по чл. 3, ал. 1 от този закон.
8. „Група“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 138 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
9. „Деривати“ или „Договор за деривати“ е понятие по смисъла на чл. 2, т. 5 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ, L 201/1 от 27 юли 2012 г.).
10. „Държава членка“ е държава, която е членка на Европейския съюз, или друга държава, която принадлежи към Европейското икономическо пространство.
11. „Извънреден управител“ е физическото лице по чл. 52, определено да управлява покритите облигации в случай на поставянето им под отделно управление по реда на чл. 51.
12. „Ипотечна заемна стойност“ по отношение на недвижимите имоти е ипотечната заемна стойност съгласно определението в член 4, параграф 1, т. 74 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
13. „Квалифицирано дялово участие“ е понятие по смисъла на § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции.
14. „Кредитори по покритите облигации“ са облигационерите, насрещните страни по договори за деривати по чл. 10 и другите кредитори, чиито вземания се удовлетворят от пула на покритието по силата на този закон или на условията, съдържащи правата и задълженията по покритите облигации.
15. „Оздравителни мерки“ е понятие по смисъла на чл. 133, ал. 1 от Закона за кредитните институции.
16. „Отделяне“ са действията, предприемани от банката, емитираща покритите облигации, за да определи покриващите активи и за да ограничи достъпа до тях на кредитори, различни от инвеститорите в покрити облигации и насрещните страни по договори за деривати.
17. „Пазарна стойност“ по отношение на недвижимите имоти е пазарната стойност съгласно определението в чл. 4, параграф 1, т. 76 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
18. „Прекратителни процедури“ е понятие по смисъла на чл. 133, ал. 2 от Закона за кредитните институции.

19. „Преструктуриране“ е понятие по смисъла на § 1, т. 54 от допълнителните разпоредби на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

20. „Програма за покрити облигации“ са структурните характеристики на емисия покрити облигации, които са определени от законови разпоредби и договорни условия, в съответствие с разрешението, предоставено на банката, емитираща покритите облигации.

21. „Публичен надзор на покритите облигации“ е надзорът, осъществяван по реда на глава девета по отношение на програмите за покрити облигации, който осигурява спазването и изпълняването на изискванията, приложими за емитирането на покрити облигации.

22. „Пул на покритието“ е ясно определен набор от активи, обезпечавачия задълженията за плащания по покрити облигации, които са отделени от останалите активи, държани от банката, емитираща покритите облигации.

23. „Първични активи“ са активи от покритието по чл. 4, ал. 1, които определят характера на пула на покритието.

24. „Свърхобезпеченост“ е съвкупността от законоустановения, договорния или доброволния размер на покритието, надхвърляща изискуемото равнище, посочено в чл. 27.

25. „Свързани лица“ е понятие по смисъла на § 1, ал. 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции.

26. „Спомагателни активи“ са активи от покритието по смисъла на чл. 4, ал. 3, различни от първичните активи, които допринасят за изпълнението на изискванията за покритие по глава трета.

27. „Структура с отсрочване на срока до падежа“ е механизъм, който осигурява възможност предварително определеният срок до падежа на покритите облигации да бъде удължен за предварително определен период от време и при настъпването на конкретно активиращо събитие в съответствие с чл. 34.

§ 2. Доколкото в този закон не са предвидени особени правила, които уреждат особения залог върху съвкупността от вписаните в регистъра на покритието активи от покритието, се прилага разпоредбите на Закона за особените залози.

§ 3. Този закон въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2019/2162 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на директиви 2009/65/ЕО и 2014/59/ЕС (ОВ, L 328/29 от 18 декември 2019 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. В срок до 8 юли 2022 г. Управителният съвет на Българската народна банка издава наредбите по чл. 26, ал. 6, чл. 32, ал. 5 и чл. 44, ал. 5.

§ 5. (1) Законът за ипотечните облигации (обн., ДВ, бр. 83 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 24 от 2009 г., бр. 106 от 2018 г. и бр. 64 от 2020 г.) се отменя.

(2) За издадените до влизане в сила на този закон ипотечни облигации се прилага режимът на отменения Закон за ипотечните облигации.

§ 6. (1) Облигации, издадени преди 8 юли 2022 г. от кредитна институция със седалище в държава членка, която подлежи на надзор с цел защита на притежателите на облигации, включително на изискването набраните от емисията облигации средства да бъдат инвестирани в активи, които през целия период на емисията осигуряват покритие на претенциите във връзка с облигациите и които в случай на несъстоятелност на емитента да бъдат използвани приоритетно за изплащане на задълженията към притежателите на облигации, до настъпване на техния падеж се считат за покрити облигации по смисъла на този закон.

(2) Българската народна банка следи дали облигациите по ал. 1, емитентът на които е банка, получила лиценз за банкова дейност по Закона за кредитните институции, отговарят на изискванията, определени в ал. 1. Глава девета се прилага съответно.

§ 7. В Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (обн., ДВ, бр. 77 от 2011 г.; изм., бр. 21 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 22 и 34 от 2015 г., бр. 42, 76 и 95 от 2016 г., бр. 62, 95 и 103 от 2017 г., бр. 15, 20, 24, 27 и 77 от 2018 г., бр. 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г. и бр. 16 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 45 ал. 7 се изменя така:

„(7) Колективната инвестиционна схема може да инвестира до 25 на сто от активите си в покрити облигации. Общата стойност на инвестициите по изречение първо, надхвърлящи ограничението по ал. 1 за експозиции към един емитент, не може да надхвърля 80 на сто от активите на колективната инвестиционна схема.“

2. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 41:

„41. „Покрити облигации“ е понятие по смисъла на чл. 2 от Закона за покритите облигации или облигации, емитирани преди 8 юли 2022 г., издадени от кредитна институция със седалище в държава членка, която подлежи на надзор с цел защита на притежателите на облигации, включително на изискването набраните от емисията облигации средства да бъдат инвестирани в активи, които през целия период на емисията осигуряват покритие на претенциите във връзка с облигациите и които в случай на несъстоятелност на емитента да бъдат използвани приоритетно за изплащане на задълженията към притежателите на облигации.“

§ 8. В Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (обн., ДВ, бр. 62 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2016 г., бр. 85, 91 и 97 от 2017 г., бр. 15, 20 и 106 от 2018 г., бр. 37 от 2019 г. и бр. 12 от 2021 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 66, ал. 2, т. 2 думите „ипотечни облигации по смисъла на Закона за ипотечните облигации“ и запетаята след тях се заличават.

2. В § 1 от допълнителните разпоредби т. 47 се изменя така:

„47. „Покрити облигации“ е понятие по смисъла на чл. 2 от Закона за покритите облигации, или по отношение на инструмент, емитиран преди 8 юли 2022 г., облигации, издадени от кредитна институция със седалище в държава членка, която подлежи на надзор с цел защита на притежателите на облигации, включително на изискването набраните от емисията облигации средства да бъдат инвестирани в активи, които през целия период на емисията осигуряват покритие на претенциите във връзка с облигациите и които в случай на несъстоятелност на емитента да бъдат използвани приоритетно за изплащане на задълженията към притежателите на облигации.“

§ 9. В Закона за банковата несъстоятелност (обн., ДВ, бр. 92 от 2002 г.; изм., бр. 67 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 31 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59 и 80 от 2006 г., бр. 53 и 59 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 22, 41, 50, 61, 62 и 94 от 2015 г., бр. 33 и 95 от 2016 г., бр. 20, 91 и 103 от 2017 г., бр. 22 от 2018 г., бр. 33 и 83 от 2019 г., бр. 12 от 2021 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 48 от 2021 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 1, т. 1 накрая се добавя „и активите, включени в регистъра на покрити облигации по реда на Закона за покритите облигации“.

2. В чл. 63, ал. 3 след думите „вземанията на Министерството на финансите по чл. 1526, ал. 1 от Закона за публичните финанси“ се добавя „вземанията на кредиторите по покрити облигации по чл. 26, ал. 2 от Закона за покритите облигации“.

§ 10. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21 от 2012 г., бр. 34, 61, 62, 95 и 102 от 2015 г., бр. 33, 42, 62 и 76 от 2016 г., бр. 62, 91 и 95 от 2017 г., бр. 7, 15, 20, 24 и 77 от 2018 г., бр. 17, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г. и бр. 16 от 2022 г.) в чл. 100а ал. 6 се изменя така:

„(6) Разпоредбите на този раздел с изключение на чл. 100а¹ не се прилагат относно покрити облигации по чл. 2 от Закона за покритите облигации.“

§ 11. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 12, 35, 83, 94 и 99 от 2019 г., бр. 26, 28, 51, 64, 69, 103 и 109 от 2020 г., бр. 12, 19, 21 и 77 от 2021 г. и бр. 18 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 176, ал. 1:

а) създава се нова т. 10:

„10. покрити облигации по чл. 2 от Закона за покритите облигации извън включените по т. 4;“

б) досегашните т. 10 – 13 стават съответно т. 11 – 14.

2. В чл. 177:
- а) в ал. 1, т. 4 думите „чл. 176, ал. 1, т. 11“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 12“, а думите „чл. 176, ал. 1, т. 12“ се заменят с „чл. 176, ал. 1, т. 13“;
- б) в ал. 6 думите „т. 6 и 10“ се заменят с „т. 6 и 11“.
3. В чл. 177а:
- а) в ал. 7 думите „т. 11“ се заменят с „т. 12“;
- б) в ал. 8 думите „т. 10 и 12“ се заменят с „т. 11 и 13“.
4. В чл. 178:
- а) в ал. 1 т. 3 се изменя така:
„3. когато емитентът е банка:
а) се включват и влоговете на фонда в тази банка, стойността на обратните репо сделки с нея по чл. 179а, ал. 1 и стойността на нетната експозиция по форуърдните валутни договори и договорите за лихвен суап към същата банка;
б) не се включват покритите облигации по чл. 2 от Закона за покритите облигации, за които ограничението се прилага отделно;“
- б) създава се нова ал. 13:
„(13) Не повече от 2 на сто от активите на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване могат да бъдат инвестирани във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 10.“;
- в) досегашната ал. 13 става ал. 14 и в нея думите „т. 10“ се заменят с „т. 11“;
- г) досегашната ал. 14 става ал. 15 и в нея думите „т. 11“ се заменят с „т. 12“;
- д) досегашната ал. 15 става ал. 16 и в нея думите „т. 12“ се заменят с „т. 13“;
- е) досегашната ал. 17 става ал. 18 и в нея думите „т. 13“ се заменят с „т. 14“;
- ж) досегашната ал. 18 става ал. 19.
5. В чл. 178а:
- а) в ал. 8 думите „т. 6 и 11“ се заменят с „т. 6 и 12“;
- б) в ал. 9 думите „т. 10“ се заменят с „т. 11“.
6. В чл. 251:
- а) в ал. 1 т. 3 се изменя така:
„3. когато емитентът е банка:
а) се включват и влоговете на фонда в тази банка, стойността на обратните репо сделки с нея по чл. 179а, ал. 1 и стойността на нетната експозиция по форуърдните валутни договори и договорите за лихвен суап към същата банка;
б) не се включват покритите облигации по чл. 2 от Закона за покритите облигации, за които ограничението се прилага отделно;“
- б) създава се нова ал. 7:
„(7) Не повече от 4 на сто от активите на фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване, съответно на фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване по професионални схеми, могат да бъдат инвестирани във финансови инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 10.“;
- в) досегашната ал. 7 става ал. 8 и в нея думите „т. 10“ се заменят с „т. 11“;
- г) досегашната ал. 8 става ал. 9;
- д) досегашната ал. 9 става ал. 10 и в нея думите „т. 12“ се заменят с „т. 13“;
- е) досегашните ал. 10 – 13 стават съответно ал. 11 – 14;
- ж) досегашната ал. 14 става ал. 15 и в нея думите „т. 13“ се заменят с „т. 14“;
- з) досегашната ал. 15 става ал. 16.
7. В чл. 307 т. 4 се изменя така:
„4. покрити облигации по смисъла на чл. 2 от Закона за покритите облигации.“
8. В чл. 308 ал. 3 се изменя така:
„(3) Не повече от 30 на сто от активите на фонда за допълнително доброволно осигуряване за безработица или за професионална квалификация могат да бъдат инвестирани в покрити облигации по чл. 2 от Закона за покритите облигации, като инвестициите в покрити облигации, издадени от една банка, не могат да превишават 10 на сто от активите на фонда.“
- § 12.** В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 101 от 2010 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 44 от 2012 г., бр. 52, 70 и 109 от 2013 г., бр. 22, 27, 35 и 53 от 2014 г., бр. 14, 22, 50, 62 и 94 от 2015 г., бр. 33, 59, 62, 81, 95 и 98 от 2016 г., бр. 63, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 16, 20, 22, 51, 77, 98 и 106 от 2018 г., бр. 37, 42, 83, 94 и 96 от 2019 г., бр. 11, 13, 14, 18 и 64 от 2020 г. и бр. 12 и 21 от 2021 г.) се правят следните изменения и допълнения:
1. В чл. 56, ал. 3 се създава т. 2а:
„2а. Дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) на Министерството на вътрешните работи като структура, на която е възложено изпълнението на функциите на компетентен орган за целите на член 7, параграф 3а, алинея 1, буква „б“ от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ, L 248/1 от 18 септември 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013“.“
2. В чл. 56а, ал. 3 се създава т. 2а:
„2а. Дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) на Министерството на вътрешните работи като структура, на която е възложено изпълнението на функциите на компетентен орган за целите на член 7, параграф 3а, алинея 1, буква „а“ от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013.“
3. В чл. 62, ал. 6 се създава т. 7а:
„7а. директора на дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) на Министерството на вътрешните работи за целите на член 7, параграф 3а, алинея 1, буква „б“ от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013, въз основа на писмено искане на генералния директор на ОЛАФ или определено от него лице, когато е строго необходимо за целите на разследването на ОЛАФ.“
4. В чл. 124, ал. 1 след думите „вземанията на вложителите в банката“ се добавя „и вземанията на кредиторите по покрити облигации по чл. 26, ал. 2 от Закона за покритите облигации“.
5. В приложението към чл. 57, ал. 3 „Образец на информационен бюлетин за вложителите“, в бележка 3 под линия думите „1606 София, ул. Владайска № 27, тел.: +359 2 953 1217, факс: +359 2 952 1100, e-mail: contact@dif.bg, URL: http://dif.bg“ се заличават.
- § 13.** В Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 24 и 98 от 2018 г., бр. 17, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г. и бр. 16 от 2022 г.) в чл. 80 думите „ипотечни облигации“ се заменят с „покрити облигации“ и думите „ипотечните облигации“ се заменят с „покритите облигации“.
- § 14.** В Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация (ДВ, бр. 21 от 2021 г.) в чл. 25, ал. 2 думите „ипотечни облигации“ се заменят с „покрити облигации“.
- § 15.** В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г., изм., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 21, 39, 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г., бр. 38, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 59, 92 и 104 от 2007 г., бр. 50, 67, 70, 100 и 108 от 2008 г., бр. 12, 23, 32, 47 и 82 от 2009 г., бр. 41 и 101 от 2010 г., бр. 14, 18 и 34 от 2011 г., бр. 53 и 60 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 22 и 95 от 2015 г., бр. 13 и 105 от 2016 г., бр. 62 и 102 от 2017 г., бр. 15, 27 и 88 от 2018 г., бр. 28, 33 и 83 от 2019 г. и бр. 64 и 104 от 2020 г.) в част втора, дял трети, глава четиринадесета, раздел VII се създават чл. 214а и 214б:
„Кворум
Чл. 214а. (1) Общото събрание на облигационерите може да взема решения, ако на него е представена поне половината от размера на облигационната емисия, като в условията на емисията може да бъде предвиден и по-голям кворум.
(2) При липса на кворум се прилага съответно разпоредбата на чл. 227, ал. 3.
(3) При определяне на кворума не се вземат предвид обратно изкупените облигации от дружеството, издало емисията облигации.
Мнозинство

Чл. 214б. (1) Решението на общото събрание на облигационерите се приема с мнозинство от представените облигации, освен ако в условията на емисията не е предвидено друго по-голямо мнозинство.

(2) При определяне на мнозинството за вземане на решенията от общото събрание на облигационерите не се вземат предвид обратно изкупените облигации от дружеството, издало емисията облигации."

§ 16. В Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; изм., бр. 49 и 153 от 1998 г., бр. 20 и 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 и 39 от 2005 г., бр. 37, 59 и 108 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 24, 42 и 44 от 2009 г., бр. 97 и 101 от 2010 г., бр. 48 и 62 от 2015 г., бр. 51 и 59 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 20 и 106 от 2018 г., бр. 37 и 83 от 2019 г., бр. 13 и 14 от 2020 г. и бр. 12 от 2021 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 16:

а) създава се нова т. 20:

„20. издава одобрение на програми за покрити облигации и приема други решения като орган за публичен надзор на покритите облигации по Закона за покритите облигации;“

б) досегашната т. 20 става т. 21.

2. В § 1г от допълнителните разпоредби след думите „Закона за платежните услуги и платежните системи“ думите „и чл. 116 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“ се заменят с „чл. 116 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и чл. 63 от Закона за покритите облигации“.

§ 17. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 14 от 2014 г.; изм., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92, 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 64, 83, 96 и 102 от 2019 г. и бр. 18, 28, 34, 69, 104 и 105 от 2020 г.) в чл. 74, ал. 1, т. 3 след думите „Комисията за финансов надзор и нейните органи“ се добавя „подуправителя на Българската народна банка, ръководещ управление „Банково“.

§ 18. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 27 от 2018 г.; изм., бр. 94 от 2018 г., бр. 17, 34, 37, 42 и 94 от 2019 г., бр. 18 и 69 от 2020 г. и бр. 7, 17 и 21 от 2021 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 107 навсякъде думите „чл. 4, т. 2, 4, 6, 7, 12 – 18, 20, 21, 26, 29, 32 и 39“ се заменят с „чл. 4, т. 2, 4, 6, 7, 12 – 18, 20, 21, 26, 29, 32 и 35 – 39“.

2. В чл. 108, ал. 8 се създава изречение второ: „Проверките се извършват по реда на ал. 5.“

3. Създава се чл. 111б:

„Чл. 111б. Органите, които упражняват контрол за спазване на изискванията на този закон, Закона за мерките срещу финансирането на тероризма и актовете по прилагането им от лицата по чл. 4, т. 1 – 6 и 8 – 11, както и председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ или оправомощено от него лице могат да сключват писмени споразумения с компетентните органи за надзор на държавите членки за целите на сътрудничеството и обмена на информация за целите на Директива (ЕС) 2015/849.“

4. Член 128 се отменя.

§ 19. (1) Законът влиза в сила от 8 юли 2022 г. с изключение на чл. 6, ал. 4, изречение второ, чл. 26, ал. 6, чл. 32, ал. 5, чл. 44, ал. 5, във връзка с § 3, които влизат в сила от датата на обнародване на закона в „Държавен вестник“.

(2) Параграф 9 относно измененията в Закона за банковата несъстоятелност не се прилага за производства по несъстоятелност, открити към датата на влизането му в сила.

Законът е приет от 47-ото Народно събрание на 16 март 2022 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание: **Никола Минчев**